

ISRAEL613.COM

בס"ד

ניקור החלב

PURGING FORBIDDEN FATS FROM MEAT

[HOME](#) [ראשי](#)

PAGE 2

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)

[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#)
[24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#) [31](#) [32](#) [33](#)

מאגר הספרים בדף # 4

העתקה מספר תורת הקנאות לר' יעקב עמדין

והוא קבוצת מאמרים וכתבים

נגד שבת צבי ומתי סודו

צילום הדפוס הראשון, אמשטרדם תקי"ב נדפס מחדש ע"י

הוצאות מקור, ירושלים, תשל"א.

גביית עדות מבי"ד הגדול שבירושלים:

האיך ששבת צבי קודם שהמיר דתו האכיל חלב כליות לעשרה מישראל

בספר הנ"ל בדף 45 וז"ל: קבלת עדות בירושלים תוב"ב:

במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל

מוהר"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות... וז"ל בלה"ק:

אני מעיד שמפורסם הדבר בין ת"ח בירושלים וחברון, ששבת צבי
תר"ו [תפח רוחו ונשמתו] קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות
לעשרה מישראל,

גם צוה להם להקריב פסח בחו"ל והאכילם כסדר אכילת פסח.
גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא: בא"ה [ברוך אתה ה']
המתיר אסורים.

וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר
זה ואחר כך עשה תשובה...

עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ
דספרדים בעה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל
מוהר"ר משה גלאנטי אומר:

מתחילה לא הייתי מבזה לש"צ [לשבת צבי] ימש"ו [ימח שמו
וזכרו], אף על פי שלא הייתי מאמין בו רק אחר שראיתי כתב יד של
ש"צ ימש"ו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו,

וחתם את עצמו אני הויה אלקיכם שבת צבי,

דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו.

אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום. עכ"ל, ועיי"ש עוד באריכות.

ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וזל"ק:
היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם
הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל.

ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים תלמידי חכמים בלא זמנם
מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי
תורה ויראת שמים, עכ"ל.

ולסיום הדברים: אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל
בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל:

אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב:

צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז, קדוש זה עבר על א"א, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

שאלתנו הוא: האם אין דברים קדושים הנ"ל די לעורר את כל אחד לעשות כל אשר ביכולתו להציל הכלל ישראל מאכילת נבילות וטריפות חלב ודם, וישראל קדושים הם ורוצים לשמוע?

בס"ד

ספר

מלחמת קדש

בפרשת ניקור החלב תוכן הקונטרס

לגלות מצפונם - לפענח נעלמים להעלות מטמונים

א. מדוע לא עלתה ארוכה לשבר בת עמי? על מה ולמה לא עלה ביד הרבנים הצדיקים גודרי גדר ועומדי בפרץ להעמיד הדת על תלה ולסדר סדר ניקור הבשר באופן נעלה?

ב. יתגלה השתלשלות הענינים מאז שבאו על האמת כי הבשר עם החלב נמכרין יחד להקונה, והמון בני ישראל נכשלין יום יום בכמות ענק של אכילת חלב, ופעולת העסקנים לעורר לבב הרבנים המכשירים ושאר רבנים, ואופן תשומת לב הרבנים להמצב ופעולתם.

ג. מי הם נוטלי חלק בראש למנוע שיפור המצב שבגינם בעונותינו רבים אוכלין אלפי אלפים כזיתים חלב מדי יום ביומו בני ישראל כשרים שומרי תורה ומצות.

ד. הזיוף הגדול של ספר פרי תמרים שזייפו וסילפו דברי תורת משה באופן נורא ומבהיל אשר כמוהו לא נהיתה מימות המשכילים הראשונים שהחריבו מדינת אשכנז בעקירת עיקרי ויסודי התורה. על ידי נתוח לנתחים תורת משה רבנו.

ה. סדר התשובה להמזייפים הנ"ל וכן המסייעים להם במישרים או בעקיפין ועונש המר והנמהר המעותד להאינו שב כראוי ומכשיל עוד היום דבר יום ביומו אלפי אלפים נשמות כשרות ונקיות בטומטם מאכלות אסורות המטמטם הלב והמוח שעלול להעביר על הדת רח"ל.

ו. רבנים המחזקין ידי אוכלי ומאכלי חלב - וכן רבנים האוכלים בעצמם בשר - וכן רבנים היושבים בחיבוק ידיים מה יענו ליום פקודה - ציור מדומה מסדר דין וחשבון לרב גדול תלמיד חכם וירא שמים שלא לקח חבל במחאה עבור הבשר - המשא ומתן של הרב עם בית דין של מעלה.

ז. ועוד הרבה ענינים נחוצים ויסודיים לאוכלי בשר - להאינם אוכלין - להמוחין באוכלי בשר - ולהאינן מוחין. עיין בסוף הספר קינה לקונן בכל עת צרה על חורבן הדת באכילת נבילות וטריפות חלב ודם שהיא מקור ושורש כל צרות ישראל בכל עידן ועידן בכל התפוצות השם ירחם.

קינה על חורבן היהדות באמעריקע מיום הוסדה עד ה' תשמ"ו

קינה

קינה על חורבן הנוראבאכילת בשר וְחֵלֶב

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ הַגָּבֹהַּ הַיָּסֵד הַוְרָא הַאֶת תְּהַפֹּת יָנוּ

א. אילו זכינו – להטות אזן למאורי הדור היינו בטוחים מלהכשל באכילת חלב.

ב. אילו זכינו – היינו מקבלים דברי תלמידי חכמים ויראי ד' המעוררים על דבר ד' בכל פינת היהדות.

עכשיו שלא זכינו – נתחנכנו שלא לשים לב לדברי הרבנים הצדיקים אלא כתף סוררת.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנֹהַב בַּיֵּט הַוְרָא הַאֲתֶרֶפֶת יְנוּ.
 ג. אילו זכינו – הי' הדור הצעיר מתחנך לקבל תוכחה לתקן המעשים
 כפי היוצא מפי המוכיח.
 עכשיו שלא זכינו – נתחנך הדור הצעיר להלעיג על דברי חכמים
 ולהתלוצץ מדבריהם.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנֹהַב בַּיֵּט הַוְרָא הַאֲתֶרֶפֶת יְנוּ.
 ד. אילו זכינו – היו הבנים הקטנים נשמרים בכל הנכנס לפיהם וכל
 היוצא מפיהם.
 עכשיו שלא זכינו –בשר נבילה וחי' לב טריפה נכנס לפיהם, וקללות
 וניוול פה יוצא מפיהם.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנֹהַב בַּיֵּט הַוְרָא הַאֲתֶרֶפֶת יְנוּ.
 ה. אילו זכינו – הי' שעת הכושר גדול לחנך דורות קדושות וטהורות
 כי המטבע מצוי' ואפשר לסדר הכשרות באופן נעלה
 עכשיו שלא זכינו – הבשר ביוקר ומתפטמים גידולי קודש בנבילה
 וטריפה וחי' לב ואחריתה מי ישורנה.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנֹהַב בַּיֵּט הַוְרָא הַאֲתֶרֶפֶת יְנוּ.
 ו. אילו זכינו – הי' כל אחד הולך בדרך כל הארץ – אחר אריכות ימים
 ושנים – בלב בטוח שהניח אחריו דור ישרים יבורך.
 עכשיו שלא זכינו – כיון שהפליגו חכמינו זכרונם לברכה בתוצאת
 המתפטמים בדברים אסורים, מי יודע...

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנֹהַב בַּיֵּט הַוְרָא הַאֲתֶרֶפֶת יְנוּ.
 ז. אילו זכינו – היו כל ישראל בריאים ושלמים דשנים ורעננים.
 עכשיו שלא זכינו – החולאת מצוי' בעונותינו הרבים בפרט חולי
 הידוע (אשר העיד הרב הקדוש בעל בני יששכר שהחולה הבא ברובו
 על כלי העיכול כמו הכרס ודקין וכיוצא הוא מחמת גרעון הכשרות)
 אשר לפי עדות הרופאים עיקרו באיברי העיקול ובעונותינו הרבים
 מצוי יותר אצל אחנו בני ישראל מבשאר אומות העולם רחמנא ליצלן.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנֹהַב בַּיֵּט הַוְרָא הַאֲתֶרֶפֶת יְנוּ.
 ח. אילו זכינו – לא היו כל כך בני אדם נלקים בחולאים רעים כמו
 התקפת לב (הארץ אטא"ק) שבר העצבים (נערווע"ן ברא"ך) לחץ דם
 גבוה (הויכע בלו"ט-דרו"ק) חולי איצטומכא (אָלסער), טומטם עורקי
 המח (פֶּאַרְקֶאַלְעכט).

עכשיו שלא זכינו – כל אלה מצוי בעונותינו הרבים בכמות מרובה
 מאד אצל חרדי בני ישראל (והשם יאמר למלאך המשחית די).

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
ט. אילו זכינו – היו ילדי בני ישראל שלא טעמו טעם חטא זוכין להתגדל בניקל עם רוב נחת.
עכשיו שלא זכינו – שנכשלין בחלב שאיסורו כרת ונאמר בו ערירים יהיו בעונותינו הרבים אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה בעינים הללו.

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
י. אילו זכינו – היו האב ואם זוכין לגדל בניהם עד מאה ועשרים שנה.
עכשיו שלא זכינו – והחלב מצוי בבתים בעונותינו הרבים... עוללים שואלין לחם צועקין "אמא" "אמא" ואין נענין רחמנא ליצלן.

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
יא. אילו זכינו – ורק כשרות ברורה הי' מצוי' בפי כל, היו כל גידולי קודש מתגדלים עם יראת ד' חופף על פניהם.
עכשיו שלא זכינו – מתגדלים בפראות עצומה בחוצפה ועזות נוראה אשר כמוהו לא נהייתה.

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
יב. אילו זכינו – היו ההורים באין מגן עדן לשמוח בשמחת בניהם ביום חתונתם ושמחת לבם.
עכשיו שלא זכינו – ויד כאשר מרגישין ריח בשר עם חלב סרים מהר משם ואין שוהין שם אפילו רגע.

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
יג. אילו זכינו – היו הבנים מסובלין במדות טובות ונעימות וצייתין לדברי הוריהם ככל היוצא מפיהם.
עכשיו שלא זכינו – אין מתייראין להתריס נגד הוריהם בעזות וחוצפה מופלגת ולעשות מחלוקת בבית עד שאול תוקד.

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
יד. אילו זכינו – היו מסתפקין במועט ולא היו רודפין אחר מותרות ולוקסו"ס.
עכשיו שלא זכינו – החלב בוערת בפנים כארסו של עכנאי ומגביר כח הרע לרדוף בתר חיי עולם הזה.

זְכוֹר הַמֶּלֶךְ הַיְהוָה לְנֶהֱבֵי יִטָּה וְרָאָה אֶת־רִפְתֵי יָנוּ.
ג. אילו זכינו – הי' כל אב ואם יודע כי בעזרת ד' יתברך הבן יתגדל להיות בדרך שחינכו אותו לתורה ויראת שמים.

עכשיו שלא זכינו – החלב שנתפטם בו בקבע עושה את שלו ומהפכו לאיש אחר.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנוֹהַבֵּי יִטָּה וְרָאֵה אֶת־רַפְּתֵי יְנוּ

טז. אילו זכינו – כשאשה בוכה בזמן הדלקת נר שבת היתה סמוכה ובטוחה שהשם יקבל תפלתה ברחמים.

עכשיו שלא זכינו – המדרש מצווה ואומר (פ' שמיני) אם אין אתם מובדלין מנבילות וטריפות אין אתם שלי.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנוֹהַבֵּי יִטָּה וְרָאֵה אֶת־רַפְּתֵי יְנוּ

יז. אילו זכינו – כל קשת רוח בעת השתפכות לבו בספר התהלים הי' מצפה לעזר השם בקרוב.

עכשיו שלא זכינו – תפלות העולים מפטום חלב עליהם אמרו חכמינו זכרונם לברכה גם כי אזעק ואשמע סתם תפלתי.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנוֹהַבֵּי יִטָּה וְרָאֵה אֶת־רַפְּתֵי יְנוּ

יח. אילו זכינו – היו איש ואשתו דרים במנוחה שלימה בלי קטטות ומריבות ומגדלים בניהם ובנותיהם מתוך הרבה נחת.

עכשיו שלא זכינו – זַחֵלָב מבעיר אש המחלוקת בבית איש ואשתו מתפרדים מתוך קטטה ומריבה והבנים ובנות מתפזרים בכל קצות תבל מתוך מרירות ושברון לב.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנוֹהַבֵּי יִטָּה וְרָאֵה אֶת־רַפְּתֵי יְנוּ

יט. אילו זכינו – היו הבנים ובנות כולם הולכים בדרך התורה כל ימי חייהם.

עכשיו שלא זכינו – מתפטמים בחֵלָב נבילות וטריפות נתרבו בעונותינו הרבים הסרים מדרך הישרה.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנוֹהַבֵּי יִטָּה וְרָאֵה אֶת־רַפְּתֵי יְנוּ

כ. אילו זכינו – היו בתי כנסיות ובתי מדרשים של אמעריקע מלאים כהיום הזה עם ששה מליון יהודים חרדים ההולכים בדרך התורה.

עכשיו שלא זכינו – ואמעריקע מעולם היתה הקן עם מקום מושב להגרועים שבכלל ישראל קצבים בעלי אגרופים ושאר פורקי עול "שמאנאפאל הכשרות" היתה בידם ועדיין השטן הזה מרקד בעוונותינו הרבים שמונים אחוזים מכל בתי כנסיות ובתי מדרשים יושבים שם אנשים ונשים בתערובות ופרועי ראש מעורטלים מכל זיק של יהדות, קרקפתא דלא מנחי תפילין, מחללי שבת בפרהסיא ועוברי כל התורה ומצוות להכעיס.

זְכוֹר הַמָּה הַיְהוָה לְנוֹהַבֵּי יִטָּה וְרָאֵה אֶת־רַפְּתֵי יְנוּ

כא. אילו זכינו – לאכול רק כשר באמת היו יושבים איש תחת גפנו ותחת תאנתו ועובד את קונו.

עכשיו שלא זכינו – חֵלֶב מבעירה אש הקנאה בלב כל אחד מיום ליום מתרבים הגזלנים – המוסרים – המאיימים – הרודפים אחר החרדים, המסלפים דיני תורה, המחרחרים ריב בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו ובין צבור לצבור.

זְכוֹר הַמָּה הָיָה לְנוּ. בַּיְטָה וְרָא הָאֵתְרֶפֶת יְנוּ.

כב. אילו זכינו – להתפטם במאכלות הכשרות באמת היינו מאמינים כי מה שנתרבה בעוונותינו הרבים בדור הזה יותר מכל הדורות שעברו ילדים בלתי מפותחים [ילדים בעלי מומים בדעת או בשאר אברי הגוף] (צוריק געשטאַנענע קינדער פיזיש אָדער גייסטיש) הכל עבור המכשולים והקלקולים במקצוע כשרות המאכלים, ומבואר בראשונים פרשת משפטים ופרשת שמיני שמאכלות כשרות יסוד היחידי והעיקרי להעמיד הגוף על איתן הבריאות השלימה (עיין דע"ת פתיחה לה' שחיטה).

עכשיו שלא זכינו – והילדים טרם ראו אור השמש כבר נתפטמו זמאות כזיתים של חֵלֶב ודם וכאשר יוצאים לאויר העולם ממשיכים דרך הלזו ובכל יום ויום נתוסף לחלבם ודמם של הילדים חלב ודם של בהמות ואלו הן הגורמים האמיתיים להפסיד בריאותם להזיק ולקלקל יסודי גופם כמבואר בראשונים הנ"ל וכל כך מטומטם לבות ומוחות בני אדם ע"י שנתפטמו הם עצמם בכל הנ"ל שחושבים מחשבת מינות ואפיקורסות גמורה כי כל זה מקרה הוא, והוא כפירה עצומה בהשגחת הבורא ית' על עמו ישראל והכחשה נוראה באמונת שר ועונש לעוברי מצות התורה.

זְכוֹר הַמָּה הָיָה לְנוּ. בַּיְטָה וְרָא הָאֵתְרֶפֶת יְנוּ.

כג. אילו זכינו – הי' הכנסת אורחים נחשב למצוה רבה ומפוארה כמו כל הדורות.

עכשיו שלא זכינו – זנותן לאורחים מאכל האסור בפרט חֵלֶב לא למצוה נחשב רק עבירה היא בידו.

זְכוֹר הַמָּה הָיָה לְנוּ. בַּיְטָה וְרָא הָאֵתְרֶפֶת יְנוּ.

כד. אילו זכינו – כבר היינו נגאלין על ידי משיח צדקינו ובנערינו ובזקנינו היינו עולים לרגל בבית מקדשינו.

עכשיו שלא זכינו – עדיין כבושין אנו בגולה ומוקפים בצרות ישראל מכל עבר ופינה ד' ירחם.

זְכוֹר הַמָּה הָיָה לְנוּ. בַּיְטָה וְרָא הָאֵתְרֶפֶת יְנוּ.

כה. אילו זכינו – הי' לנו מנהיגים אמיתיים קדושים וטהורים שהיו מעמידין הדת על תילה.

עכשיו שלא זכינו – על כל פנים נתחזק כולנו לקדש שם שמים שכמ אחד ולמסור נפשינו באמת עבור כשרות הבית שהוא יסוד הבית והמשך הדורות ובזכות זה נזכה לגאולה הקרובה במהרה אמן.

תלמידי הראשונים:

(רש"י תוס' אגור רא"ש ר"ן שו"ע ורמ"א ועוד) שקוננו קינה הנ"ל על עלבון כבוד רבותינו הראשונים שנדרסו עד לעפר יחד עם פסקיהם בדיני ניקור חלב ודם, שהלכו שועלים קטנים מחבלי כרמים להפוך דבריהם לומר על אסור מותר - ועל טמא טהור - ועל מומר להכעיס - צדיק וקדוש - ועל אנשים מאיימים - חסידים ואנשי מעשה - ועל בעלי תאוה - יראים ושלמים - ועל הרודפים אחר יראי השם - רודפי צדקה וחסד - ועל ממשיכי דרך ההשכלה ושבתי צבי ימח שמו וזכרו - גאון וקדוש - פוסק מובהק - פאר הדור והדרו.

ומצוה על אנשים נשים וטף להשתתף באמירת קינה הנ"ל ודמעתן על לחיין עם נתינת אפר על ראשיהם.

תלמידי הבעל שם טוב הקדושים ותלמידי הקדושים זי"ע:

המבכים מרות על עלילות הני בריוני שעקרו גופי תורה בדבר חמור כאכילת חלב שהוא יסוד כל התורה כולה, כפי שקבלנו מהבעל שם טוב הק' זצ"ל מפי רבו אלי' הנביא זכור לטוב והאריז"ל ורשב"י זי"ע, להתרחק מצ"ט שערי היתר לא לנגוע במשהו של איסור.

והאיך יתקיימו ישראל קדושים בגלותן אם לא ילחמו במסירת נפשם בעד כשרות השלחן ועכשיו שלוחמים רח"ל נגד העומדים במסירות על כשרות ראוי ליתן ראשינו מים ועיננו מקור דמעה ולבכות יומם ולילה על הירוס ועקירת הדת כזה.

תלמידי הגר"א וחפץ חיים זצ"ל:

המתעוננים על החורבן הגדול בניקור החלב שהלכו בו בדרך עקלקלות נגד מה שקבלנו מרבותינו הגר"א מוילנא זצ"ל ובעל חפץ חיים זצ"ל שמסרו נפשם על קוצו של יוד מתורתנו הק' שלא יתבטל, ופורקי עול הללו עוקרין מאמרים שלמים מדברי הראשונים ושולחן ערוך ואחרונים בגסות רוחן ועוד מכנים עצמם בשם מו"צ. מעבירין

נפשות ישראל לסיטרא אחרא רח"ל על ידי התרת נבילה וטריפה חלב ודם.

תלמידי החתם סופר זצ"ל:

המקוננים על אבדן דרך החת"ס זי"ע להעמיד הדת על תלה ולעקור ולשרש אחר עוקרי התורה ומפיריו, ועכשיו הפכו דרכו ומשבחין ומרוממין עוקרי התורה ויסודותיה ומשפילין עד למטה מעמידי הדת על תלה.

ועל דא ודאי ראוי לבכות בכיות נוראות ועצומות שק ואפר יצע לרבים, ויתאספו ברחובות העיר בזעקות נוראות הקורעות לב שומע שאם לא נחריש בעת הזאת מי יודע מה יהי' בסופו?.

אנו החותמים מטה מאשרים את כל הנ"ל והרבה יותר ממה שכתבו בהקינה הנ"ל נשאר בקולמוס שלא נתפרסם ומצוה לפרסמו כדי להשפיל כח הרשעים ומגלה פנים בתורה שלא כהלכה עד לעפר.

ומצוה על כל יחיד ויחיד - מיד אחר גמר הקינות - לקונן קינה הנ"ל בבכיות עצומות עד שלא יוכל לבכות עוד, ובזה ישתתף עם צער שכינה הק' המצטער על תורתו הק' שמעולם לא נתבזה באופן מבהיל כזה על ידי שומרי תורה מימות מתן תורתינו עד היום הזה.

ובזכות זה יזכה להנות מסעודות לויתן עם כל הצדיקים הקדושים כמו שאמרו חז"ל וכל המצטער בחורבנה יזכה לראות בבנינה.

התאחדות בתי דינים חסידיים ופרושים החרדים דארצות הברית וקנדה

נ.ב. מיד אחר אמירת הקינה בבוקר מצוה לאסוף אנשים ונשים (בעזרת נשים) וטף להשמיע להם מצב הדור שאנו חייין בו ולהדריכין כי התוה"ק הוא חיינו ומצוותיה הטהורין הם קיום נפשותינו, ובעבורן אנו מוכנים לילך באש ובמים, וכל המוסיף או גורע אפילו אם כגובה ארזים גבהו בין אם נקרא צדיק - או רבי - או גאון הדור - או גדול הדור - או פאר הדור - או קדוש וטהור - או מו"צ - או אבדק"ק - או כל שאר שם וחניכי דאית לי' הרי הוא נחשב כקל שבציבור ופורק עול התורה, מינות נזרקה בו, מחוץ למחנה מושבו, טמא טמא יקרא, יכתב לחרפה ולדראון עולם בספר הזכרונות של עוקרי התורה ומחללי הדת שבכל דור ודור אשר נידונין לעולם ולעולמי עולמים, וכל

בית ישראל ישארו נקיים וטהורים זכים וצרופים להמשיך דרך התורה והמסורה עם כל פרטי' ודקדוקי' והן הן לגיונם של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לקבל פני משיח צדקינו אשר יזכו במהרה בימינו.

(וימשיך הדרשן)

אותן עוקרי הדת אין שום נפק"מ אם פרסמו דבריהם בספר או בירחונים או בעתונים או בבטאונים או בדרשה לרבים בין בחול ובין בשבת בין ביו"ט ובין בחוה"מ כל דבריהם נדונין כדברי מינות לשריפה, ואסור להסתכל בדבריהם כי שאני מינות דמשכי.

כהנה וכהנה ימשיך הדרשן לעורר את הרבים ובזה יקדש שם שמים המחולל ויזכה לראות בבנין ציון וירושלים במהרה בימינו אמן.

**בבקשה להדביקו בבתי כנסיות ובתי מדרשות
וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו**

(קליפ מעיתון, ונדפס במדריך לכשרות מספר 36)

המהפכה בעולם התורה

זריחת השמש בתוקף זוהרה חדשות שלא הי' בעולם עדיין

כרעם ביומא דאיסתנא מצאה השמועה את כל קהל עדת ישראל שמועה אשר עשתה לה כנפיים והחדירה לתוך הישוב היהודי החרדי בארץ ישראל ונתקבלה בחדוותא יוצא מן הכלל. לעיני כל רואה שמש הופיע דבר אשר עין לא ראתה מאז עמדו רגלי ישראל על הר סיני, ויהי' אך יצא דבר החידוש ונתקבצו חובבי תורה והדת להווכח במו עיניהם אם כנים הדברים באמת לאמיתו, כי פשוט קשה להאמין הדברים שדור שפל כדורינו יעלה ויגביה כנפים ותזכה לדבר שהשתוקקו לו אלפי ישראל במשך כמה דורות ולא זכו לה.

ב"ה שזכינו לה ולא לבד שזכינו לה אלא כבר נהנין אלפי בני תורה וישיבות מנועם צוף דבשה.

הידעת מה זה ומי זה?

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים!!!

כשמו כן הוא בשבע כרכים יפים ומהודרים למאד נקבצו "כל ספרי ניקור" ממש אשר נתחברו מימות עולם עד היום הזה.

כידוע לא האריכו בעל השו"ע ורמ"א בדיני ניקור וסמכו שדבר זה צריכה לימוד מפי המנקרים.

והכי ידעת מה נעשה בגין כך???

הט אזנך ושמע אין כאן לא הגזמה ולא הפלגת דברים אלא דברים ברורים ואמיתיים ומציאותיים, דברים שאירעו בדורות שעברו וביתר שאת ועז בדורינו אנו.

רבינו הקדוש שראה בעיניו הבדולחים כי הדורות מתדלדלים והולכים וחשש שאם ישאר תורה שבעל פה - תורה 1 שבעל פה 2 במשך הזמן כאשר הדורות יתקלקלו וסור מרע משתולל וגברי אלימי ותקיפי ירימו ראש יהי' ביד כל אחד ללמד לתלמידיו את אשר עם לבו ולסלף ולזייף כל דברי התורה כפי נטיית יצרו ובהבטחה גמורה שכך קיבל בע"פ מרבו.

רוח הקודש הופיע עליו שידפוס ששה סדרי משנה וחסל.

וכדמותו ומתכונתו עשו רבינא ורב אשי סוף חכמי הגמרא עם כל הגמרא וכמוהו עשו במשך הזמן חכמי הדורות בה' ניקור לכתוב בקונטרסים וספרים דיני ניקור.

ברם לאשר שעניני ניקור מטפלין בה רק המנקרים בלבד, בשביל כך בחרו המוכרי ספרים להדפיס אידרא הספרים שיד הכל ממשמשין בהן כי הם נחוצים יותר ולוקחיו מצויין. לאור האמור עברו ימים ושנים למאות וספרי הניקור המובהקים לא ראו אור הדפוס, ורק אם נתחבר חיבור חדש על תורת הניקור זה בלבד יצא לאור, ויחד עם המחבר הלך לעולמו מבלי להשאיר אחריו יורש וגואל.

כל זה הי' חיזוק וסייעתא גדולה להקלים וריקים להשתטח בשדה הכשרות לארכה ולרחבה ולכבשה כבושה עולמית.

הגע בעצמך: הרבנים לא למדו וידעו בניקור דבר או חצי דבר וסמכו על ראש המנקרים - ספרי הניקור לא היו מצויים רק ומעט מזעיר אחד או שתיים במדינה בקצה ארגז הספרים כאשר אבק הבית מכסה ראשה, נתגלגל הדבר וחכמת הניקור נעשה לתורה 1 שבעל פה 2 ואצל מי התאכסן? אצל המנקרים והקצבים בלבד!

חכמה זו לא תמצא לא אצל גאוני ואדירי הזמן - לא אצל בני הישיבות - לא אצל הדיינים ומורי הוראה שבעם - ואף לא אצל השוחטים היראים - אלא אך ורק אצל הפחותים שבעם, מי הם???

הטבחים - ופועלן. - ולמה?

עוד הפעם בשביל נימוק היחידי שהניקור הפך להיות תורה שבעל פה ולא ידעו הרבנים אפילו להזהר שלא יהא הקצב בעל בית המטבחים הסמכות העליונה אשר עליו נשענים כל קהל עדת ישראל בדברים כה חמורים כח לֵב, שהוא מצד אחד ביותר חמור מכל עבירות שבתורה כמו שנכתוב עוד להלן.

כתוצאה מכל זה נעשה חכמת הניקור כדור-רגל ביד כל קל וריק ועושה בו כחפצו ומגמת לב ואין מפריע בידו.

כדאי לציין כמה דוגמאות ממכשולות שנתגלו בשנים האחרונות אשר בא כתוצאה מתורה שבע"פ שבניקור.

א. רבנים באיזה עיירות נתעוררו ע"י מנקרים ישישים ויראים שהרגישו בהזדמנות שאין הניקור כהוגן בבתי מטבחים שונות. הרבנים מצאו עצמם חסרי אונים לעשות דבר או חצי דבר כי לא ידעו למי להאמין כאשר המנקר שלו צועק ככרוכיא שכך קיבל מרבותיו (תורה שבע"פ).

(מעשיות כאלו בתמונתם החי תמצא בהקדמה לקובץ ספרי ניקור - בכמות מרובה, ע"ש).

ב. עשרות רבנים שנתעוררו ע"י זעקת מנקרים (זקנים יחידים מדורות שעברו) התאספו לטכס עצה כדת מה לעשות אובדי עצות המה למול המתרחש הקטיגור מצד אחד והסניגור מצד שני והרב

באמצע.

במשך האסיפה העלו על השלחן חלקים שונים לדון בהם בושנו לגלות שכולם (כל הרבנים) שתקו והסכימו למה שאחד העיז לומר שאין חלב בכבד ובטחול וגם בכסלים דבר שכל בר בי רב יודע שיש שם חלב דאורייתא.

ולמה אירע כזאת? משום 1 תורה שבע"פ 2 שבניקור.

ג. לרגל המצב רצו רבנים למאות ובני תורה לאלפים לחקור אחר דיני הניקור משורשן ויסודן לידע עם מי הצדק והדלת סגור בעדם למה? כי אין להם ברירה רק ללמוד מהמנקרים תורה שבע"פ כפי מה שרוצים הם ללמד לאחרים, וכמובן באופן המוטעה שנוהגים. ולמה אין מעיינין בספר? כי הכל תורה שבע"פ, כנ"ל. (עי' באורך בהקדמה לקובץ ספרי ניקור).

ד. בחוץ לארץ ייחדו אברכים בני תורה לסלף ולזייף ספרי הניקור ולגלות תורה חדשה באופן שכל קלקול הנעשה בניקור ימצא לו מקור נאמן בספר ומעשה שטן הצליח ועשו כאשר זממו, והיאך? ע"י שהניקור תורה שבע"פ.

ועכשיו כמה אנו צריכין להחזיק אלפי אלפים תודות לאיש המורם מעם אשר עם כל הרדיפות כל ימיו עבור מרצו החזקה להעמיד הדת על תלה, השקיע עצמו בחובות עצומים ע"י הוצאות ענקיות להוציא כל ספרי ניקור בז' כרכים, כדי שתהא יד הכל ממשמשין בה, על אף שידע כי לרגל המחיר הזול לא יכסה ההכנסות אפילו מקצת מגודל ההוצאות.

ועכשיו קורא היקר הידעת כי מכשול החלב מן חמורה היותר חמורות שבתורה מצד עונשה והיותר חמורות מצד תוצאותיה, תוצאות כגון מאי?

מה שאחז"ל וכן נפסק בשו"ע יור"ד סי' פ"א (ופר"ח וברכ"י שם) שאכילת מאכלות אסורות ובפרט חלב מטמטם לבו של אדם ומוליד בו טבע רע ואכזרי ומוציאו לגמרי מדת ישראל (שו"ת ד"ח יור"ד סי' ז').

אמור נא לי ידידי מנין יש לך בטוח על קיום דורותיך הכי עשית דבר למענו בעזר ד' ומנין תהי' בטוח שזרע זרעך לא יאכלו חלב

כאשר יקום בימיהם בני בליעל חדשים וידרשו דרשות של דופי בפרקי הניקור ואין מעצור מחוסר ידיעה להכחיש דבריהם, וכמו שבזה"ז בעוה"ר כבר נלכדו בשחיתותם בארצה"ב אלפי ורבבות נפשות ישראל, ומי יודע מה יולד יום.

ואם תאמר דל אנכי ממעש, בער אנכי מאיש, עצור בד' אמות אני, עסק אין לי עם הצבור וצרכיהם, לא עסקן או בן עסקן אני, קצרה ידי לעשות דבר.

התשובה! אמת הדבר שאין בכחך להעמיד הדת על תלה, אבל בדרך לסייע להמעמידים ע"י הוספת טבעת לשרשרת הזהב הגדולה של פעולות ומעשים אקטיביים - בדבר קטן מאד ומהו הדבר הקטן?

לרכוש לך הסעט החדש, של כל ספרי ניקור שיצאו לאור מחדש ובזה תהי' מסייע גדול שיפוצו ספרי ניקור בכל קצות תבל, ולהפך תורת הניקור האמיתי מתורה שבעל פה לתורה שבכתב.

ע"י הסיוע להפצת הספרים בכל בית יהודי ממש אימה ופחד ינוחו על המנקרים הקצבים, ויגורו לעשות מה שרוצים, בידעם כי אפשר לחקור אחר מעשיהם להסיר הלוט מעל פניהם ולהוכיחם על מעשי ידיהם.

הרבנים יזדרזו ללמוד ולידע מעשה הניקור היטב ממקורן, שלא יוכלו מבקרי המטבחים לומר להם טלו קורה מבין עיניכם, רק יבינו ערמות הקצב ויענו לו איזה השוואה היא זו הלא מות בסיר קלחת הבשר.

האברכים יראו אימת מות לסלף ולזייף מעשי הניקור ולכתוב בשם ספר פלוני כי הכסלים אין בו חלב וכן הטריפה קאלנער מחלק הפנימי וכשר בלי פקפוק וגם צלע י"ג מותר לאכול בלי ניקור, וכליות אי"ב חלב, וכיוצא מדברי דופי שהרהיבו בנפשם עוז לכתוב בהקדם הידיעה שאין מי שיכחיש דבריהם בבחינת הרוצה לשקר ירחיק עדותו.

וכל הנ"ל ועוד יותר מזה (כמבואר בהק' לקובץ ספרי ניקור) בדרך למנוע ע"י רכישת ספרי הניקור והפצתן.

ועכשיו נשא פנינו אל מול ראשי הישיבות! הלא אתם ידעתם ושמעתם החורבן הגדול במצב הניקור הבא מתוצאת חסרון ידיעה

העומדת בדיוטא התחתונה. אליכם לסדר לימודים בלימוד מעשי הניקור לגדיים העומדים ברשותכם, דאם ישאר המצב כמו שהוא שועלים קטנים מחבלי כרמים יעשו בניקור מה שירצו, מאין יהיו בני ישיבות אחר דור או שנים. אם יכשלו במאכלות אסורות בלא יודעים ליזהר. והכי לא תראו גם עכשיו גודל המהירות בירידת דור אחד משלפניו, והכל ע"י פטום החלב ושאר מאכ"א הנעשים בהתעוורות עיני העדה וראשי העדה מהנעשה אחורי גביהן. - והיכן הבטחון שיגדל דור חדש בני ישיבות ובני תורה?

ואם החרש תחרישון, השמדת הדור הבא ע"ז מידכם תבוקש, בעוה"ר אין לנו שיור רק התורה הזאת ללמוד וללמד לדורות הבאים. ועכשיו הזמן מוכשר ומסוגל מאד מאד כי הספרים ב"ה מצויין והתלמידים מרוצין ללמוד, ורק בראשי הישיבות לבד הדבר תלוי.

ואם יקחו ראשי הישיבות את האמצעים הנדרשים בידם לתקן ארץ ומלואה ממש. זכרו ואל תשכחו!

ישיבות וכוללים המענינים ללמוד ה' ניקור וצריכין מנקרים ללמדם ולהורות המעשה אשר יעשון נא לפנות אל:

ועד משמרת הניקור

בשורה אטאמי'ס לעולם היהדות

כבר יצאו לאור עולם הספרים אשר עיני ישראל כלות אליהם

קובץ כל ספרי ניקור

בז' כרכים משובצים בכל מיני הידור ויופי מעולם לא היו כל הספרים הללו של ניקור מצויין בשוק, וכעת נדפס כדי לתת אפשרות ביד כל הרוצה לרכוש אותן, כי ע"י חסרון הספרים רבו המכשולות במשך השנים שעברו.

בדורות שעברו היו משלמין כל מחיר שבעולם לרכוש הספרים והקונטרסים יקיר המציאות שלא נמצא אף אחג בעיר, והרבה עמל

וטורח השקיע המו"ל להשיגן לזכות בהן את הרבים. וכאשר אך יצאו לאור עולם ממש נחטפו מן השוק לגודל יקר חביבותן.

קצרה דעתנו מלדעת עוד כמה שנים ישאר הזדמנות זו לרכוש רכוש היקר הלזו לכל מי שירצה, וכמו שעד עכשיו לא היו נמצאים בשוק כלל, ומסתבר שלא במהרה יודפס עוד הפעם לרגל הוצאותיה הגדולים.

אל תמתינו שיגיע הזמן אשר תבקש הספר ככסף וכמטמונים ולא תמצאנו כי במהרה יאזל מן השוק. מהרו והביאו ברכה לביתכם, עוד יגיע זמן ותאלצו להתחרט על העבר, שהיה לכם הזדמנות כה קלה לרכוש את כולם ולהיות תורת כל מעשי הניקור - ויסוד מלאכת ועבודת הניקור בתוך ביתך ועל העצלות שהי' בך אז באת עכשיו לחלישת הדעת והלב לחפש אחר הספרים ואיננו. 0

הכמות מצומצמת וכל הקודם זכה

נ.ב.2 זה איזה זמן שהחלה התעוררות גדולה בקרב ראשי הישיבות והכוללים ללמוד מעשי הניקור משורשיה, והרבה בני ישיבות כבר שקועין ראשן ורובן בלימוד זה. וכולם כאחד מודים: ש1לולא הקובץ מספרי הניקור לא היו מוצאים יד ורגל ביסודות והכללים העיקריים במלאכת הניקור2 וגם טעויות למאה ואלף ע"י העיון בקיצורים בלבד. ורק עכשיו אחר העיון והלימוד בהם עלה בידם לברר כל פרט ופרט על בוריין האמיתי.

הכנס אוצר בלום לביתך ועד משמרת הניקור

פּר

מלחמת קודש

בפרשת ניקור החלב

- א -

פתח השער - להתוודע ולהגלות!!!

חובה - יוצא מן הכלל - על דורינו אנו העני והשפל להעמיק במקצוע ניקור החלב ולתת לה משפט הבכורה לפני כל שאר ענינים דהרי קי"ל ביור"ד סימן רמ"ב (עי' ש"ך בשם דרישה) דלימוד הלכה למעשה קודמת ללימוד גמרא, על אחת כמה וכמה הלכה למעשה בדבר שענשו כרת ובדבר שנכשלים בו בני אדם רח"ל דבר יום ביומו ואין לנו על מי להשען כי בשאר הלכה בקי על כל פנים קצת וישנם מורי הוראה הבקיאין ובזה גם הרבנים אין בקיאין מוליכין אותם שולל כסומא בארובה וכל אחד עושה מה שלבו חפץ בניקור וטוען שהצדק אתו. ואל ראשי הישיבות אנו פונים! אנא חוסו נא! על נפשות טהורות ונקיות שלא יאבדו חס ושלום מב' עולמות ותקבעו שיעור ללימוד הלכות ניקור על בוריה והצילו דור הצעיר מרדת שחת חס ושלום דאם יכשלו חס ושלום הצעירים באיסור חלב לריק כל עמליכם להעמיד דור דיעה של תלמיד חכם יראי ד' עוסקי תורה ומורי הוראה דלב המטומטם מחלב מאין יזכה לסייעתא דלעילא והיאך יורה דיעה ויבין שמועה, ועלול חס ושלום להכשיל אחרים כמו היום, ובזכות זה נזכה לגאולה הקרובה בב"א.

- ב -

מטרת ותועלת החיבור:

א. מנקרים - משגיחין - מכשירים יראו מה שלפניהם ויוכלו לעשות מלאכת שמים כראוי.

ב. כאשר יצא ריבון על ניקור החלב ייתי ספר ויחזו עם מי הצדק.

ג. מאפשר לסדר סדר הראוי לניקור בכל מקומות מושבות ישראל ולהבחן עם מי הצדק עם המנקרים שנתפסו בכשלונם או עם מנקרים הישישים דחוץ לארץ וארץ ישראל.

ד. העוסקין בלימוד מלאכת ניקור ימצאו ספרים פתוחין לכל מלאכת ניקור, מלאכתו-ואומנתו ובניקל יקיפו כל עניני ניקור הקפה ברורה צלולה ושלימה שלא יכשלו במלאכתם ואומנתם ויראו סימן יפה במשנתם.

ה. להראות כי סדר הניקור שנסדר בפרי תמרים חלק י"א בשקר -

זיוף - וסילוף - יסודה וכל הנוטה אחריה מאכיל חלב בישראל.

ו. לקדש שם שמים שנתחלל על ידי הרינון כאילו איזה רבנים - ומנקרים מובהקים הוציאו לעז בעלמא שנכשלין בחלב, וכל המעיין בפנים ימצא כי הצדק עם המערערים.

- ג -

תועלת הדפסת ספרי ניקור

חסרון ידיעה הוא אבי אבות לכל המכשולות שבמקצוע הניקור כי על ידו נלכדים גם יראים ושלימים רבנים ועוסקי תורה דאם אין דעת של תורה הבדלה בין שומן לחלב מנין.

ונוכחתי לדעת אחר חיפוש מחופש עד כמה קשה לעמוד על בירור מלאכת הניקור אם חסרים. ספרי ניקור היסודיים מראשונים וגדולי האחרונים שציירו כל מלאכת הניקור הדק היטב. ולדאבון לב לא היו הספרים מצויין כמעט, רק אחד בעיר והיה מחוסר מבוא העיקרי לבא לתיקון במצב הניקור גם להרוצין כן באמת כי אי אפשר לאומן בלי כלים.

וגם הרבנים המכשירין ומשגיחין אשר עלה על לבן רוח טהרה לעמוד על דיני ניקור מיסודן של דברים נבצר מהם להפיק זממם.

והעולה על כולן כי המזייפים הניקור האמיתי מצאו שדה של הפקר לדרוס עליה כיון שאין רבים דשין בה מחמת חוסר ספרים. ועל ידי שיהיה יד הכל ממשמשין במקצוע הניקור כמו בשאר חלקי התורה תסגר השער על המזייפים ולא יהין איש להרים ידו עוד לעשות מה שלבו חפץ.

ולבד מכל אלה כיון שחובה כפולה ומכופלת על כל בן תורה לעסוק בצוק עתים הללו במקצוע ניקור החלב כמו שכתבתי לעיל מצוה רבה להמציא הספרים ביד הנצרכים והוא עיקר מצות כתיבת ספר תורה בזמן הזה כמבואר ברא"ש ואחרונים.

ומטעם כל אלה שנסתי מתניי ואזרתי כגבור חלציי לצאת לקראת נשק ועל אף גודל העיכובים שהיו לי להמציא הספרים יקרי המציאות וגם גודל הוצאת הדפוס אשר עלו למעלה ראש לא יאומן, על כל זה

אודה לקל גומר עלי שהבאני עד הלום לראות פרי בעמלי בצאת ספרי הניקור לאור עולם לזכות הרבים הצמאים לדבר ד' זו הלכה. ויהי רצון שיתקדש שם שמים על ידינו ותתרבה הדעת ויתגלה לעיני כל המצב הניקור כמו שהוא ויסתייע מילתא לתקן המכשול ולסדר סדר נכון בניקור בכל מקומות מושבות בני ישראל.

- ד -

סוד יציאת הספרים לאור עולם

100 ספרי ניקור

ראה ראיתי זה כמה שנים שרוב רובן ממנקרי העולם בארץ ישראל – וחוץ לארץ אין יודעין בין ימינם לשמאלם בעניני ניקור ומה שמנקרין קצת הוא ממה שראו באיזה ספר או קונטרס והבינו מה שהבינו בו ולאורה נסעו והלכו אף ששגגו ברוב עיקרי ושורשי דיני ניקור - והעמידו תלמידים הרבה על דרכן המוטעת.

במשך השנים האחרונים היו כאן בחוץ לארץ לביקורת עשירות מנקרים - זקנים וישישים שניקרו עוד לפני שני דורות עם קבלה שבידם מגדולי הדור ואחר השימוש רבתי אצל גדולי המנקרים מדור הישן - נוסף על יחידי סגולה ממש מסוג מנקרים הנ"ל הדרים פה ארצות הברית - וכולם פה אחד ענו ואמרו אין אמעריקע עסט מען חלב!!!

חלב דאורייתא אין חלב דרבנן!!!

דער מנקר האט קוים צוגערירט דאס פלייש!!!

(בארצות הברית אוכלין חלב דאורייתא ודרבנן המנקר כמעט שלא ניקר הבשר)

האמת אגיד שאחר כך בצאת הקול נתברר שגם במדינת אייראפע הניקור נזנח למאד אבל שונה מדינת אייראפע מאמעריקע באייראפע נקטו צעדים מיד לסדר הניקור על מכוונה לא חסכו כסף ושאר טירחות ועמל והביאו למדינתם מנקרים היותר מומחים שבעולם ותיקנו הכל על צד היותר טוב.

ובאמעריקע הכינו כתבנים - וכזבנים סופרים - ומספרים - מורים - ומאררים - והפכו הקערה על פיה באופן נורא ומבהיל אשר לא היתה כזאת מימי תקופת ההשכלה בבערלין.

הכזבנים עסקו במלאכתן בערך חודש-חדשיים בתשלום שכירות כפולה ומכופלת לברר על פי הספרים שישנם - ושאינם, שמה שעושים כעת באמעריקע טוב ונעלה יפה ומהודר גם למהדרין ואסור להרהר ולערער ולהסתפק בו. והמהרהר נידון בגירושין.

המזייפים נלקטו מכל קצוות תבל מאמעריקע אייראפע, ארץ ישראל, ועוד.

דברתי עם המנקרים המעררים מדוע אין הולכין לעיני העדה הרבנים ומנהיגים? קצת אמרו כי אין זה חובתן שהלא דבר פשוט דאפי' סתם רב חובתו לפקח על עדתו וכ"ש רב המכשיר שהאחריות עליו. אבל קצת מהם השיבו שבאמת הלכו אצל הרבנים ולא הועילו - לאו חס ושלום משום רוע וזדון לב אלא מחמת חסרון ידיעה - זה הי' אצל הרבנים יראי ד'. ואצל הרבנים מדור החדש שלא שימשו כל צרכן כשהיו שם נבהלו מהתשובה שקיבלו מהן.

מובן שאי אפשר לתאר על גליון כל היוכוחים שהיו להם עם הרבנים אבל נצטט קצת דוגמאות בדרך וסדר שנשאו ונתנו ישמע חכם ויוסיף לקח ודי לחכימא בזה:

סוג א' רבנים שלא שימשו כל צרכן:

(א) המנקר: הייתי אצל חנות שלכם (מדבר לרב המכשיר) וכפי שלמדתי וקבלתי מרבתי המנקרים מדור העבר כמעט שאין מנקרים פה ונשארין כזיתים שלימים לרוב מחלב דאורייתא ודרבנן, וגם כמה שכפי הנראה יש להם בה קצת ידיעה אין עושין מלאכתן באמונה והתרשלות והזנחה גדולה ראיתי אצלם.

הרב: הדבר אינו שכלי כלל כי מכיר אני את המנקר זה כמה שנים לאיש המדקדק - לאתרוג מהודר - מצות מתנור ראשון - לובש בגדי חסידי ומתנהג כיהודי כשר בכל דרכיו.

המנקר: אמת הדבר אבל אין בזה שום סתירה דגם שוחט ירא שמים מרבים אם ילמוד אומנתו משולחן ערוך שחסרין בו הדפין מסימן י' עד סימן כ' וגם הרב כמותו למד מזה ונתן לו קבלה על זה אין זה גורע

מיראת שמים של השוחט אם שוחט שלא כהוגן אחר שלא הי' לו לידע מה שחסר מן הספר - בלי דעת.

הרב: לא יאומן שיצא מכשול מתחת ידו בפרט שכבר העיד לי בעצמו שהיה לו שימוש אצל מנקר מומחה פלוני (שנהרג על קידוש השם שנת תש"ג) ולמד אצלו היטב מלאכת הניקור, וסוף סוף יש לכל אדם מישראל חזקת כשרות ואין מורידין אותו מחזקתו בשביל זה.

המנקר: הלא אני וחבירי מעידין שאין מלאכתו כהוגן.

הרב: באידיש! איר ווייסט וואס איך וועל אייך זאגען איך קען אייך נישט איך מיז נישט אלעס גלייבען!!! (בלשון הקודש איני מכיר אתכם ואיני מאמין לכם).

מנקר: מרי דאברהם הלא יש אתי חמשה כתבי קבלה שמעידין על כל מהותי ועל ידיעתי בניקור מגדולי הדור משנת תרצ"ה-ו וכן גורל חבירי, ואם רצונכם לברר מי אני? אביא לכם כתבים מרבנים הנאמנים אצלכם המכירין אותו כל שלשים שנות חיי פה באמעריקע. ואני מוכן לעמוד בויכוח פנים אל פנים עם המנקר שלכם ולהראות הכל בספר!!

הרב: אין לי פנאי עוד כבר עבר הזמן שקבענו להשיחה, וגם אין לי געדול"ד לכם שהנכם פגע ועקש ואינך רוצה לקבל עד כאן שיחה זו.

(ב) עובדא שניה:

מנקר: ברצוני להודיעכם כי הניקור בבוטשער שלכם מקולקל מאד וכן שמעתי מאחרים ואני מוכן לברר את הדבר.

הרב: מה זאת?? כל השנים לא ערער אדם על הניקור ופתאום לא טוב.

המנקר: קשה להאמין שתירץ כזה יתקבל למעלה והחוב לחקור אחר איסור שחיובו כרת כשיש מערער בדבר.

הרב: מה שעל הרב לעשות זה עסק שלי אין לכם להתערב בענינים שלי כמו שאינני מתערב בשלכם. (באידיש: מישט זיך נישט אין מיינע געשעפטן!).

המנקר: למעשה מה יהא בסופו?

הרב: מחוצפים אין להם מקום בביתי צאו מכאן.

(עד כאן עובדא ב')

עובדא ג':

מנקר: באתי לעורר אודות הניקור וכו' (הכל כדלעיל)

הרב: אהה האתם ששמעתי עליכם שהנכם מוציאין לעז על הניקור צאו מכאן מהר מהר איני רוצה להיות בד' אמות שלכם. (עד כאן המעשה).

ד) עובדא ד':

המנקר: כנ"ל

הרב: אני בעצמי איני בקי בניקור ומסתמך על המנקר שלי.

המנקר: והיאך אין הלב נוקף אולי אין מלאכתו כדבעי

הרב: בטוח אני בזכות הרבים האוכלין שודאי לא יזדמן להם מן השמים מכשול

המנקר: אם כן מסכת הוריות לחנם נשנה היאך אפשר שיורו בית דין דחלב שרי ויעשו כל ישראל על פיהם והלא רבים המה

הרב: ודאי אפשר שמן השמים נזדמן ככה אבל אין צריכין לחוש לכך מן הסתם.

המנקר: אם כן למה טרחו הרבנים לפקוח על השוחטים ובודקים בכל עיר ישראל ולא שמרו על היתר זו דמן הסתם כשר.

הרב: במקום דאפשר ודאי יותר טוב לברר, אבל ניקור שאיננו בקי בו אני סומך על המנקר ודי.

המנקר: מהיכן דנתני בחידוש גדול כזה

הרב: כך מושכל ראשון שלי והרגש פנימי, ורב יושב על מדין משתמש בכזה לצורך.

סוג ב': רבנים זקנים וישישים

עובדא א':

מנקר: מצאתי אצל חנות בשר שלכם שהניקור וכו'. (כנ"ל)

הרב: אתה מבקר או מנקר היש לכם כתב קבלה?

מנקר: מנקר הייתי בדור העבר אבל כעת אינני מנקר והא לכם כתבי קבלה שלי

הרב: דע לך כי אני לא למדתי ניקור כלל (שכחתי לשאול אם כן השגחה שלכם על הניקור - היאך) ואינני בקי בו כלל ומסתמך אני על המנקר, ולאור התעוררות שלכם אקבע מועד לדבר עם המנקר ועמכם ואדע מה בפיו על טענתכם.

מנקר: הנני זקן ובא בימים ומעולם לא ראיתי במקומות שעבדתי שהרב ישאל להקצב מה בפיו ואיזה השגחה הוא זו?

הרב: חס ושלום איני שואל להקצב רק להמנקר

מנקר: והלא היינו הך הקצב בעצמו הוא המנקר

הרב: אמת הדבר אבל אין לי ברירה שהלא אין לי בקיאות בניקור (אחרי יום או שתיים נתועדו יחד הרב - המנקר - והמערער)

הרב להמערער: אמרו נא עכשיו טענתכם!

המערער: מסבירו טענתו באורך

הקצב (המנקר): אין אתם יודעים כלום! כל מה שאני עושה כך מקובל דור אחר דור מחתם סופר זצ"ל, וצועק צעקות נוראות כנשוך נחש.

הרב: נא! הלא שמעתם טענת הקצב שניקורו הוא בדרך החתם סופר.

המערער: אינני יודע מה זה דרך חתם סופר אין מליצה זו רגילה בין המנקרים, שאין ידיעה שום סדר מחת"ם סופר אבל יש תשובה בשו"ת חת"ס אופן הניקור בצלע אחד וכאן לא עשה כמו שכתוב שם, ועוד יש ספר על ניקור שיצא לאור ממנקר בפרעשבורג ועליה

הסכמות בעל כתב סופר ושאר גדולי פרעשבורג, והניקור דנן אינו כלל כמו שכתוב שם.

הרב: סוף כל סוף הוא צועק שניקור שלו הוא על פי חת"ם סופר, ולא ראיתי אין ראי'.

מערער: אדרבה הלא כל ספרי ניקור נגד מה שעושה הוא ועליו נאמר הרוצה לשקר ירחיק עדותו והיאך אפשר להאמינו נגד כל ספרי ניקור על יסוד תורה חדשה שחידש - להצדיק מעשיו - כי דרכו דרך חתם סופר. ואם יאמר להרב על איזה קולא חדשה שנוהג "כך דרך חתם סופר" מאמינין לו? ובפרט שבס' ניקור מפרעשבורג יש סתירה לדבריו!!

הרב: אבל אין לי ברירה איני בקי בניקור ומה עלי לעשות.

(לשבחו של הרב ניתן להיאמר שאחר זמן סילק השגחתו מחנות (הוא)

עובדא ב'

המנקר: שלו' לכבוד הרב רצוני לעורר בענין הניקור הנזנח וכו'

הרב: יישר כחכם ואם ירצה השם אם יתגלה שהצדק עמכם אראה לתקן.

המנקר: מה עלי לעשות כעת.

הרב: המתן לי איזה ימים.

המנקר: מה נעשה?

הרב: הי' אסיפה והרב מפאפא בכה והתחנן שיחקרו וידרשו כדבעי ויתקנו, אבל רב אחר זעק זעקה גדולה ומרה שיותר יש לחוש ללעז של השנים שעברו סוף דבר (שטנא נצח) ויצא הפסק דין הכל בסדר.

המנקר: הרבנים שדנו שם בקיאיני בניקור?

הרב: מדבריהם נראה שכלל וכלל לא.

המנקר: ואם כן האיך פסקו להקל?

הרב: על סמך רב חשוב שטען בברירות שכל הענין רק הוצאת לעז.

המנקר: ולמה אינכם מזדקקין ללימוד דיני ניקור

הרב: מחוסר ספרים אני ואי אפשר להבינו משולחן ערוך לבד כידוע.

עובדא ג':

המנקר: כנ"ל

הרב: אני אינני בקי בניקור, אבל הצעתי אצל אסיפת רבנים הצעה להביא כאן מנקרים מארץ ישראל הבקיאין היטב במלאכת ואומנות הניקור, אבל לא קבלו דעתי שמה.

המנקר: ולמה ?

הרב: לא ניתן לפרסום, ולך אני מגלה, אחד הרבנים טען שאם כן מה יאמרו הבריות המנקרים לא ידעו לנקר כל השנים ואכלו חלב, אמרתי מה כל הרעש והלא מעולם נהגו כן, ואדרבה עוד נתחזקו ההמון כדחז"ל אשרי הדור שהנשיא מביא חטאת על חטאו.

טען השני, אבל באמעריקע, הנימוס שונה ויש לחוש לקלקול קצת על ידי זה, אמרתי הלא אם יאכלו חלב זה קלקול יותר כי מטמטם הלב והמוח ועל ידי זה יצאו מן הדת כל פליטי אמעריקע בשנים קדמוניות, הכריע רב אחר סול כל סוף אין רב אחד שיכול לומר בבירור שיש כאן חלב כי איננו בקיאין בניקור, והמערער אינו רב, ועל הספק נסמוך שודאי לא יעזוב הקדוש ברוך הוא את בניו וישלח עזרו מקודש באופן אחרת, עד כן. וחסל.

עברו ימים מאז פור התפוררה הארץ לרגל התגלות מכשול הניקור, השמועה עשתה לה כנפיים וכל מקום שדבר המלך מלכו של עולם ודתו מגיע נרעשו החרדים לשמע המפחדת המצלצל אוזן כל שומע ונתנו ראש לחשוב אולי גם במדינתנו שורת המכשלה ומי יאמר זכיתי לבי טהרתי מדינתי ממכשול החלב.

ימים מועטים עברו וכבר ישבו הרבנים בכל מדינות אייראפע (לאנדאן - בעלגיע - שווייץ - בריסעל ועוד) והחליטו הרבנים שם פה אחד לקרא ולהזמין מנקרי ארץ ישראל ישישים ומומחים גדולים ששימשו בניקור בכמה דורות. לבא למדינתם אחר שנתוודע להם כי בקיאים

מאד בכל ספרי הניקור ויכולין להראות באצבע כל דבר שבספרי הניקור האיך מתקיים על ידיהם בניגוד לשאר המנקרים (שם וכן באמעריקע) שאפילו מה שעושין אין יודעין מקורו וטעמו, ועד זמן קצר ניתקן הדבר על מכונו.

הדבר הטריד מנוחתי וחשבתי בדעתי בושני מכם אמעריקע! עיר מליאה חכמים וסופרים שיינע איד'ן במדינת אייראפע שהגיע השמועה כעין בת קול מרעש הגדול שבאמעריקע כבר ניתקן הכל וכאן ישנים שינה עמוקה לא יכולתי לברר הדבר עד מיצוי הנפש מה נשתנה אמעריקע מאייראפע? הרבה טענות עלו על מחשבתי וכולם דחיתי.

סוף דבר!!! כל בר דעת ובן תורה כאשר נוכח אצל פלפול ממנקר ארץ ישראל ומנקר מחוץ לארץ הכיר מיד גודל ההבדל ביניהם הן בידיעה והן באומנות הניקור.

אם תאמר שמאיזה סיבה אחרת לא היו הרבנים מענינים לתקן זה אינו כי בלחישה חקרו ודרשו איזה מהם היאך לתקן מבלי הבאת מנקרי ארץ ישראל מפחד אותן המטילין אימתן על הבריות.

לא עבר ימים מועטים ותחת לסדר ולתקן הכל על דרך שהורו ספרי הניקור בדו להם דרך המשכילים רח"ל ודבר כה חמור כאכילת חלב לכלל ישראל!!! המטמטם הלב והמוח והוא יסוד כל בית ישראל כמו שכתוב בעל אור החיים הקדוש בפרי תואר סימן צ"ח סק"ה - נעשה

למשחק כדור ביד כל אברך וצעיר!!!

אהה למה שהגענו! שועלים מחבלי כרמים וביניהם דיינים טיסו עצה לזייף ולסלף דברי הקדושים העליונים שישבו ז' נקיים על כל טיפת דיו בדנם דין ניקור החלב, ועכשיו שועלים הלכו בו תורת כל אחד בידו כחומר ביד היוצר ברצותו מרחיב וברצותו מקצר, ולא עוד אלא (למטרה זאת) הרימו ראש לומר על ראשונים כמלאכים שלא מצאו כדבריהם (כמו שכתבו על האמור) וגם העמיסו בדבריהם דברים שלא עלו על דעתן כאילו מתירין חלבים שבאמת אסרו (ואפריון נמטייה להמחבר קונטרס עלבונה של תורה שגילה טפח מגודל הזיופים שזייפו הכותבים בפרי תמרים, והמעין שם תסמר שערות ראשו וחלחלה תאחזמו היאך נעשה חורבן גדול כזאת בימינו, אוי לנו למה שהגענו)

אוי! להם שלא חששו על כבוד תורתן של ראשונים ואם לא חסו על תורת ד' שעליה נהרגו נשרפו נטבחו קדושים וטוהורים אלפי שנים שלא לשנות קוצו של יוד ואפילו על מה שלא כתוב בפירוש רק מנהג כערקתא דמסאני קל וחומר על אות שבתורה ועל אחת כמה וכמה מקראות מפורשים שבתורה, ובפרט אותן שהן יסודי הדת, וכאן מצאתי לחובה מידי דברו בו לקיים מצות מחאה על עלבון וצער שכינה הק' שנהגו בתורתו כבכתבי פלסתר רח"ל ועוד גרוע מזה:

בשם כל ישראל "אנו מוחים מחאה נמרצה על המסלפים ומזייפים שעשו תורת ד' פלסתר ופירשו בו דרשות של דופי מלבם כמו שאחז"ל על מנש"ה מלך יהודה (והלואי שיגיעו הם לקרסוליו) וגרמו בזה צער עמוק לשכינה הקדושה ובאותו הזמן שכינה מה אומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה,

וכאן הבן שואל היאך הרהיבו עוז בנפשם לעשות ככה הני מזייפי (שבפרי תמרים חלק י"א) ומסלפי דברי אלקים חיים ולא חשו לדחז"ל שאמרו מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, והורידו כבודם פחות ממעלת קפילא ארמאי שמבואר ביור"ד ריש סימן צ"ח דמירתת לשקר בדבר שיתגלה וכאן לא יראו ולא נפחדו (ואף שכוונתם היתה למצא חן בעיני המלכות שתוגדל כסאם לעת מצא-כידוע).

שני פרושים לדבר, אחד:

השטן שבא לסייען כמו שאחז"ל (בא לטמא פותחין לו) סימא את עיניהם ובלבל את מוחם והוליכן שולל ונתן חכה לתוך פיהם והוליכן בדרך שרצה כאדם המנהיג את הגמל בנאקה שבחטמו.

טעם השני: שידעו כי אין ספרי הניקור מצויים כלל לא בחוץ לארץ ולא בארץ ישראל ועשו במחשך מעשיהם בחשבון שלא ירגישו בהם וכל תורתו של דואג (זארגער-בלע"ז) היתה משפה ולחוץ אבל בפנימית לבו ידע הלב כי עקלקלות הוא מפיץ, ואחריו רץ כצבי (היר"ש בלע"ז) למלאת מה שחסר הראשון ובין כולם נולד עג"ל הזה"ב שאין צריכין לנקרו ובריש גלי פירסמו שדרכן דרך המשכילים לגרוע או להוסיף במצות ותורת ד' כאשר בידם.

זאת היתה לי לגמר החתימה כי הגיע הזמן להדפיס אידרא ספרי הניקור המובהקים ויראו כל רואה שמש למי החותמת ולמי הפסולים ולקיים בזה מה שכתב רבינו יונה בשערי תשובה כי המשפיל הרשעים ומגביה כבוד הצדיקים הוא קידוש השם הגדול ביותר.

- ה -

קונטרס פרי תמרים

כשיש דין למטה אין דין למעלה!!!

כן מבואר במדרשי חז"ל (מ"ר ר"פ שופטים)

זאת אומרת כשבעלי עבירה מוקעים כאן אז מתבטלין כל הקטרוגים למעלה, ולהיפוך חס ושלום....

כעת כאשר כבר יצאו לאור עולם כל ספרי הניקור אשר עליהם נשענו מוסדי דור ודור כבר ניתן הזדמנות לכל אחד ואחד להוודע בחוש הזיוף הגדול והנורא הנעשה בקונטרס פרי תמרים חלק י"א זיוף כזאת אשר לא היתה כמוהו מיום שנבראו שמים וארץ עד דורינו.

לתת ציור אמיתי מסגנון הזיופים - ומספרן המדוייק נרשום את הזיופים תחת סוגים:

שמו שמים!!!

במאתים ושמונים ושלוש (382) מקומות העתיקו דברים מספרי הניקור ממש להיפוך ממה שנאמר שם דהיינו שהוסיפו או גרעו מלשון הספר באופן שנשתנה המשמעות מן הקצה אל הקצה

סוג א: במאה ושמונים ושלוש ((183 מקומות העתיקו דברים מספרי הניקור (שנדפסו בתוך חיבור הדין) שלא כדת ממש להיפוך ממה שנאמר שם דהיינו שהוסיפו או גרעו מלשון הספר באופן שנשתנה המשמעות מן הקצה אל הקצה למה שנאמר שם.

את זה עשו על סמך שאין ספרי ניקור מצויים.

סוג ב: במאתיים וששים ושבע מקומות (267) פירשו כוונת מחבר הספר בדוחקים ופירושים המעוקלים ועקלקלים כרסיות שלא פירשו כן כל האחרונים המביאין דבריהם.

זאת נעשה לטשטש מוחות סתם בני אדם שאין שכלם מגעת להבדיל בין אור לחשך.

סוג ג: בשבעה וחמשים ((75 מקומות לא נמנעו מלכתוב על דברי הראשונים כמלאכים צריך עיון גדול על מה שכתבו כי בגמרא לא נראה כן זאת אומרת שמבינין דברי חז"ל יותר מראשונים.

סוג ד: בשלשים ואחד (31) מקומות לא נתביישו לכתוב על גדולי האחרונים כמו המהרש"ל ובני דורו דלא כמהרש"ל, וכיוצא.

כל הנ"ל ועוד ועוד יתגלה לעיני הלומד בספרי הניקור ומעיין אחר כך בדבריהם ויפה אמר מנקר ישיש ומומחה עוד מדור הקדום כי ספר פרי תמרים אין לו תקנה אלא בשריפה ובפרהסיא דוקא כדי שלא תצא תקלה ממנו לדורות.

אנו מכריזין בכל כחינו זעקה גדולה ומרה מקצה העולם ועד קצהו האזינו השמים וארץ תבל ויושבי בה הספר פרי תמרים חלק י"א שיצא לאור חנוכה תשמ"ג על ידי צוות אבריקים בעיר ברוקלין - מלאה זיופים ושקרים מדיוטא התחתונה סילוף דברי אלקים חיים באופן נורא ומבהיל אשר עדיין תמיהין ושואלים היאך נעשתה כזאת אם לא על ידי טמטום הלב והמוח באכילת חלב שנים הרבה.

הסדר הנ"ל חילול השם עצום ונורא שאברכים עוסקי תורה ירהבו לעשות כזאת אין להם תקנה לכל הכותבים שם עד שיכתתו רגליהם מעיר לעיר בלבישת שק ואפר ויכריזו בקול גדול!!! חטאנו - עוינו- פשענו במה שהפכנו דברי אלקים חיים לעסוק בהם כבכתבי פלסתר רח"ל. ולהכשיל על ידי זה את הכלל כולו בחלב דאורייתא שעונשו בכת כמו שכתוב כי כל אוכל חלב ונכרתה, וגדול המעשה יותר מן העושה. וכל המכשיל את הרבים חלקו עם ירבעם בן נבט וחביריו ואין לו תקנה עולמית עד שיתקן את אשר עוות. (וככה ימשיכו להכריז).

אנא חוסו נא על נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו וכל משפחתנו ונפשות העשירים ששילמו בעד הכל בכסף מלא ועל ידי זה לא יכולנו לעמוד בעד תוקף יצרא דממונא ויצרא דכבוד השולטת על הכל בזמן הזה (כסאות שרים שהובטחו לנו בתמורתנו) או לנו למה שהגענו על ידי זה, דלא בלבד שלא רואין סימן ברכה בהממון כמו שנאמר עושה משפט ולא ביושר בחצי ימיו יעזבנו וכפתגם העולם מה שמרויחין בשקר הולך לשלימזל, גם הפקרנו עצמינו לעולם הבא באיבוד עולמי להיות בשאול תחתיה עם כל המינין וכופרים שהפכו דברי אלקים חיים ללעג וקלס רח"ל ולא לזכות חס ושלום כלל וכלל לגן עדן- ותחיית המתים - ועולם הבא - כמו שאחז"ל (ר"ה פ"א) דרשעים

המכשילין הרבים ובפרט בקביעות נידונין לדורי דורות, וידענו את כל זאת כי הלא תלמידי חכמים אנחנו ולא עמי הארץ עם כל זה גבר יצרנו הרע - והפקרנו הכל עבור ממון וכבוד (געל"ט-און כבוד, כמבואר בעץ חיים בהקדמה, וזה היה חטא דור הפלגה, ועיין תולדות יעקב יוסף פרשת נשא). ותחת זה שבעני בושת וקלון (וימשיכו עוד) אנא אנא חוסו-חמלו-ורחמו עלינו וזרעינו הלא לעולם הזה - שחפצנו בו לא השגנו הלואי הלואי שלא נאבד על כל פנים מעולם הבא.

וידענו שאין התשובה מתקבלת אלא בתיקון המעשים על כן אנו מבקשים בכל לשון של בקשה שתדונו תיכף ומיד הפרי תמרים חלק י"א לשריפה ולפני עיניכם אשרוף חבילה שלימה של קונטרס פרי תמרים ונא לפרסם זאת ברבים לכל אחד ואחד קטן או גדול שאל יהין שום איש אשר מזרע ישראל הוא לסמוך על הקונטרס פרי תמרים הנ"ל כלל וכלל ובכל מקום מוצאו לשריפה תשליכון אותו אין לו ביעור אלא בשריפה ובזכות שריפת הרע ננצל אנחנו משריפת הגיהנם הבוער כתנור אש וננצל גם מכרת הגוף והנפש והלואי ונזכה לתקן כל אשר פגמנו בזאת כי ידענא אשר על סמך הפרי תמרים עדיין אוכלין כהיום אלפי אלפים נפשות ישראל חלב גמורה שומו שמים ומי יודע אם יעלה עוד בידינו לתקן את זאת או לנו אהא על נפשינו מי יתן נפשינו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יום ולילה על המכשול הנורא והעצומה הנעשתה על ידינו להכשיל שארית הפליטה של יהודים החרדיים שניצולו מהשואה בנס בחמלת ד' למען יהי שארית לכלל ישראל ועכשיו באנו אנן בחוסר דעת לזבוח ולכלות בידינו את כל זאת לטמטם בני ישראל באכילת חלב שלבד גודל איסורו וענשו עוד מטמטמת הלב והמוח עד כדי שמד רח"ל כמבואר בתשובת רשכבה"ג (דברי חיים ח"ב יור"ד סימן ז') ואפילו ההמון שהם שוגגים עדיין הטומטם נעשה כמבואר ביור"ד סימן פ"ז, ובאור החיים הקדוש סוף פרשת שמיני.

ומה יהי סופינו אפילו יחי' גבר שנין אלפין סוף כל סוף מלך במשפט יעמיד אותנו ולפניו נגלו כל תעלומות ואין עצה ואין תבונה נגד ד' כל התירוצים לא יועילו.

והלואי שיהא הוידוי שלנו תשובה קלה על כל פנים להקל מהעונש הגדול. (וממשיכין) ואנו מקבלים על עצמינו בתור גלות לכפר על עונותינו לנוד מגולה לגולה ולעורר על המכשול הנורא של חלב ושלא לסמוך על המכשילין ומלמדי זכות על המסיתין, ולב יודע מרת נפשו כי אין דבר הקשה כל כך לנפש ישראל כמו להכשיל אפילו נפש אחד -

אפילו עבירה קלה מדברי סופרים - ואפילו באקראי בעלמא כי אחריות החטא והפגם הנעשה על ידי החטא, וגם שאר עבירות הבאים בתוצאה (עבירה גוררת עבירה) הכל על חשבון המחטיא, על אחת כמה וכמה המכשיל הרבים באכילת חלב דאורייתא ודרבנן מה גודל פגמו עד לב השמים כי בזה הכשילו אלפי אלפים מיהודים כשרים מאמינים בני מאמינים שהן הן הכלל ישראל ובמה ?? באיסור חלב החמור שעונשו בכרת ומטמטם הלב והמוח והנשמה של כלל ישראל כולו ולא באקראי אלא דבר יום ביומו עד היום הזה עדיין הולכים ומתפטמים בשגגה נפשות יקרות שבישראל החל מצאן קדשים ועד זקני ישראל ואיבדנו על ידי זה כח הגדול של הבל פיהם של תינוקות של בית רבם המקיים העולם כי הבל פיהם הבא מאיסור מאבד העולם כמבואר בספרים הקדושים. ועוד נגרם לשכינה שתסתלק מישראל חס ושלום כמבואר בגמרא אפילו במאבד נפש אחת וכל העבירות הנעשין על ידי רבבות אלפי ישראל מחמת הטומטום הנ"ל הכל על חשבוננו נזקף אי אפשר לנו בעצמינו להבין היאך אבדנו שכלנו אז אבל בעונותינו הרבים כשלנו והכשלנו אחרים.

ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה עורו נא התעוררו נא בעד נפשיכם ונפש בניכם ובנותיכם ועמדו על השער בקומה זקופה שיתוקן הניקור בגבוליכם ושיסדרו הניקור בסדר הניקור המקובל דור אחר דור, וגם בשחיטות ובדיקות ומליחת בשר תזהרו מאד כי רבים חללים הפילה השוחטים הקלים (כמו שכתוב בשו"ת ד"ח ח"ב יור"ד ס' ז') והן הנה היו מכתת המסייעין ומחזקין ידינו בניקור המקולקל והמזיוף שהפצנו, והשומר נפשו שלא יפול לרדת שחת לא יגע לבשר עד שידע בבירור גמור ואמיתי סדר השחיטה ובדיקה במתינות שהוא דבר הנדיר בעונותינו הרבים בזמן הזה ועל ידי יראי השם אמיתיים ובניקור מליחה והדחה אמיתית וזולתו לא ירים את ידו לטעום טעם בשר כמו שכתוב האגור דגם המסתפק אם הבשר מנוקד כראוי הרי זה ספק איבוד הנפש (וממשיכין).

וכל שכן שתזהרו שלא לנגוע במקצוע השחיטה וניקור לחוות דעתכם להקל כי נפש ונפש ביתו תלויין אז על המשקל. ובשעה שתתנזרו מהבשר נא תאמרו בפה מלא ככה:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שבזכות שאנו נפרשים מאכילת בשר שיש לפקפק בכשרותן מטעם חלב - גבילה - טריפה - ודם יעמוד זכות זה לכותבי פרי תמרים חלק י"א שלא תרד נפשם לשאולה כמו כל מחטיאי הרבים. כי בכח התעוררותן החלטתי להתנזר מבשר ויהא

זה תשובת המשקל למה שהחטיאו רבים באכילת חלב המטמטם נפש רוח ונשמה, ויהי רצון שלא תרד נשמתן שחת לשאול תחתי' ויזכו עוד לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו וכו' וכו'.

והשומר נפשו ירחק בזמן הזה מאכילת בשר מכל וכל כמו שכתוב הגאון הנורא מהר"ש אבוהב (מובא במ"א כמ"פ) דלולא שיש בהן צורך מוטב הי' לגזור עליהן שלא לאכלן מגודל המכשילה שיש בהן יותר משאר חלקי התורה בכל דור ודור ממש ובפרט עתה בעיקבתא דמשיחא.

והשומע לנו ישכון בטח טוב לו בעולם הבא וגם בעולם הזה כי יאריכו ימיו ושנותיו כמו שהעידו הרופאים בזמן הזה כי אכילת בשר בהמה הנוצרים ומתגדלים במדינותינו רעים מאד מאד לגוף האדם ועל ידי זה באים כל חולאים ופגעים ומקריים רעים. והבורח מן אכילת בשר כבורח מן הארי אשרו בעולם הזה וטוב לו לעולם הבא.

עד כאן נוסח הכרזת כותבי פרי תמרים אם ירצו לתקן את אשר הכשילו הרבים.

- 1 -

קריאה דחופה אל הרבנים וראשי ישיבות

בקשה גדולה אל כל הרבנים החיים אתנו לאורך ימים ושנים טובים בין שבארץ ישראל בין שבארצות הברית (אמעריקע) בין שבאייראפא וכל שאר מקומות שגלו ישראל בין היחידים בין הארגאניזאציעס כמו העדה החרדית והתאחדות הרבנים ושאר קבוצות רבנים חרדיים לצאת בקול קורא בשוקים וברחובות קריאה הזועקת זעקה גדולה ומרה אל כל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר לבל יהין שום איש אשר עמדו אבותיו על הר סיני לתת לרגל המשחית לבא אל בתיהם ולבער מבתיהם קונ' פרי תמרים חלק י"א לבערו ולשרפו.

ספרי השכלה שבבערלין שעקרו גופי תורה גם זו כמותן וגם שיזהרו התלמידים - והמנקרים - והמשגיחים בנפשם שלא להסתכל כלל וכלל בפרי תמרים חלק י"א הנ"ל לא להחמיר ולא להקל כי בנפשם הוא ואחריות כל הצבור על צווארן ולא יגעו בספר ההוא פן יספו בכל

חטאתם ואשמים.

גם יגביהו צעקה גדולה נגד הכותבים (כזבים) שבספר פרי תמרים חלק י"א על גודל החילול השם ותורתו הקדושה כי אורייתא קודשא בריך הוא וישראל חד הן (זוהר הקדוש חלק ג' דף ע"ג), וכאן בספר זה נתחללו והושפלו עד לעפר ממש כבוד שלשתן.

כבוד התורה על ידי הפיכת דברי אלקים חיים שבתורה הקדושה לעשות בו כטוב בעיניהן ולשחוק בעיניהם מה שנאמר בתורה כל חלב לא תאכלו.

כבוד שמים על ידי שלקחו כלי שעשעיו של הקדוש ברוך הוא ושבאותיותיו נבראו שמים וארץ וכל העולם נברא בשבילו וקבלוהו ישראל מפי הקדוש ברוך הוא בהר סיני עשו אותה ככדור משחק שהנערים ישחקו בו ולעשות בו כטוב בעיניהם אין בזיון גדול מזה להראות כי מה שחביב כל כך בעיני הקדוש ברוך הוא ומתפאר בו, נעשה בעונותינו הרבים ככלי משחק וכתב פלסתר רח"ל השם ירחם.

כבוד ישראל להכשיל זרע ישראל קדושים-המוסרים נפשם על מנהג ישראל-בחלב דאורייתא שעונשו בכרת ולומר על אסור מותר ועל עבירה מצוה.

קריאה דחופה

אחינו בני ישראל אשר דבר ד' ותורתו יקר בעיניהם מתבקשים לשים שק במתנם ולכסות באפר ראשם ולישב על הארץ ולבכות מרה על חורבן הקודש והמקדש שנתחלל מחדש בימינו על ידי ההירוס בג' דברים הנ"ל הקדושים לנו מכל קודש!!!

ואם עיני ומנהיגי העדה לא יעשו זאת מי יעמיד לנו בפרץ ומה יעשה הבן שלא יחטא ולמחר יקומו נערים אחרים ויכתבו בירורים על דיני עריות בכריתות ומיתות בית דין כטוב בעיניהן ואין מי שימחה, ולמה לא יעשו כן אם הכל עובר בשתיקה?

והיאך יתחנכו הדור הצעיר הרבנים הצעירים להתנהג בחוזק יד נגד מהרסי הדת ומחריבי התורה אם לא יראו כן אצל הרבנים הזקנים ומי יודע באיזה נסיון רוצין לנסות עוד את הכלל ומי יקום אז כגבור מלחמה להשפיל עוקרי התורה.

ברור לנו כי שתיקת הרבנים באה על שנעלם מהם לגודל טירדתם לפי שעה כל הנ"ל, וגם נתעלם מהם דחז"ל מה שכתבו בחומר הדבר שלא לעבור בשתיקה בשעה שבאין לחלל התורה וכל הקודש לנו.

ועל ידי שתיקת הרבנים שפטו הכלל ישראל, דמדשתקו רבנן שמע מינה דניחא להו, ועל סמך זה נתפטמים עוד כהיום הזה רבבות נפשות מישראל באכילת חלב החומר דבר יום ביומו.

ומה גם אחר שנתגלה ביתר שאת הזיופים הנוראים שבקונטרס פרי תמרים הנ"ל מה יאמרו הבריות היכן הם הרבנים עיני העדה למה שותקין כאשר רואין נגד עינינו עקירת התורה בריש גלי בעזות נוראה כזה וחילול השם בוער כאש בלהבת עד לב השמים.

וכי תאמר מה דהוה הוה אין זה רק פטפוטי היצר שהרי המכשול עדיין גוברת והולכת מיום ליום ועדיין נתפטמים אלפי נשמות ועדיין מתטמטמים לבות ומוחות של צאן קדשים עתידן של ישראל בדור העתיד והרבנים עומדים מן הצד כאילו אין הדבר נוגע להם לא! ולא!

דעו נא כי אותן העדיין אוכלין מענה בפיהם למה רוב הרבנים שותקים? ועל סמך זה אנו אוכלים! כל רב וראש ישיבה יש תחת דגלו מספר אנשים הצייתין לכל היוצא מפיו וכפי השפעתו כך אחריותו וכל שמדלג על המחאה אשמת בני ישראל בראשו תלויין וכמו שכתבת לעיל.

וטוב שיצייר כל אחד ואחד לנגד עיניו ציור של ממש מהנעשה לאחר מאה ועשרים שנה כפי שקבלנו מאבותינו ומובא בזוהר הקדוש, ואותיות דרבי עקיבא, וראשית חכמה, ועוד.

וננסה לצייר לפנינו ציור של דין וחשבון מרב או ראש ישיבה תלמיד חכם וירא שמים שישב כל ימיו באהלה של תורה ולא שח שיחת חולין מימיו רק בתורת ד' כל היום יהגה:

דין וחשבון לפני בית

דין של מעלה

הבית דין: האם עסקת בתורה?

הרב: ודאי עסקתי! וקורות ביתי וגם עדי הארון שבקברי שנעשו משלחן שלמדתי עליה יעידון על זה.

הבית דין: התפללת כל יום בציבור.

הרב: פשיטא ועל זה יעידון בעלי בתים שבבית מדרשי

הבית דין: עסקת בחסד.

הרב: יותר מכפי כחי וכל שנעזרו על ידי יעידו על זה.

הבית דין: הנזהרת ממאכלות אסורות.

הרב: ודאי! לא אכלתי רק הנאפה והנתבשל במטבח שלי הפרטי ולא מן הנמכר בשוק כלל וכלל לא.

הבית דין: הלא אכלתם חלב דאורייתא!

הרב: מלאך של שקר העיד זאת כי מעולם לא אכלתי אפי' בשר בהמה והיאך נכשלת בחלב.

הבית דין: כאן עולם האמת ואנו שונים דברינו אתה אכלת בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממעת לעת תדיר בלי הפסק רגע - חלב - ובמזיד גמור.

הרב: (נתכרכמו פניו ונתחווורו כשלג כל ארכובותיו דא לדא נקשן ומשתומם במחשבותיו על הטעות הנעשה ופותח פיו ואומר) אולי נתחלפו השמות ומדברים כאן מאיש אחר ששמו כשמי?

הבית דין: (בבת צחוק על פניהם) אין כאן שום טעות כלל, ונסביר לך הלא אתה שמעת הרבה פעמים התעוררות בענין חלב הבא מרבנים דפקיע שמייהו והי' בידך לחקור הענינים בפרט כשיצא לאור הקונטרס פרי תמרים המקולקל והמרשיע ועליה סמכו כל הקצבים הלא בידך היתה ללמוד מקצוע הניקור מפי הספרים הקדמונים שהרי

תלמיד חכם ועוסק בתורה הנך והיית יכול לברר הצדק עם מי ולפרסם זאת וכיון שלא עשית זה ושתקת דנו הרבה אנשים הסומכין ונוטין אחר דבריך כי מסתמא הכל כשר. וכיון שכן אתה צריך ליענש בשבילם.

הרב: אבל הלא לא אמרתי לשום אחד חוות דעת לא לכאן ולא לכאן והייתי נייטראל.

הבית דין: אמת הדבר שלא התנהגת כהרבה רבנים שבלי יודעם בין ימינם לשמאל חוו דעתן בפירוש או ברמז שהכל כשר ואין צריכין לחוש לרינון. ועונשן חמור אלפי אלפים יותר מעונשך כיון שבפועל ובמעשה הכשילו הרבים ואין חילוק לן בין איסור כרת זה לאיסור כרת אחרת והרי זה כרב המורה להתיר איסור נדה רח"ל בלי ידיעת הדין, ועונשם קשה ומרה בלי תכלית וחקר אם לא יתקנו את אשר עוותו, עוד בם נשמתם.

אבל מכל מקום שתיקת הרבנים שאחזו בפלך השתיקה משמשת כהודאה, בעיני ההמון כי ההמון דרכם לסמוך להקל בדבר שלא חוו הרבנים דעתן להחמיר ועל זה אתה צריך לעמוד על עונשך. דמדשתקו רבן שמע מינה דניחא להו ועל סמך זה אוכלין יום ויום חלב רבבות כזיתים.

הרב: אבל מה זה שמענישין אותי כאילו אכלתי בכל רגע ורגע-מכ"ד שעות של יום-חלב מהו החשבון והלא ליצנות לומר שבעת השינה כאילו אכלתי חלב.

הבית דין: דע לך כי כל רב או ראש ישיבה או מנהיג ומשפיע נענש לפי הנפשות הנשפעים מדיבורו ולא לבד המתפללין בבית מדרשו אלא גם בקצה העולם אם יש אחד שהי' נמנע מחלב אילו היה שומע רב זה צועק כי חלב בבשר, גם על זה נענש הרב כשלא צעק והרי זה בכלל משאח"זל (שבת נ"ד) כל שבידו למחות ולא מיחה נתפס על אותו עון, ועל כן היות שבכל רגע ממעת לעת נמצאין נפשות שעוסקין אז באכילת בשר נחשב בשמים כאילו אתה אכלת ממש אז באותו רגע הבשר עם חלבו.

וכדי שתבין החשבון ומיצוי עומק הדין, דע לך! שעונש על רבנים - משפיעים - וראשי ישיבה יפרד לד' ראשים זו למעלה מזו:

1) רבנים שהפליטו מפיהם שאין לחוש על קול הרינין עונשן היותר

חמורה מי ביקש מידן לחוות דעתן במה דלא ידעו ואם במה שלמדו אין יודעין להבחין בין טוב לרע בלי סייעתא דשמיא על אחת כמה וכמה במקצוע שלא עסקו ולא עמלו בו כלל, ולפעמים הנגיעה דוחקתן לומר מה שאמרו אבל בעולם הבא אין עצה ואין תבונה להציל מרדת שחת ושוגג קרוב לפשיעה הוא, והפושע ממש באיסור חלב גהינם כלה והוא אינה כלה.

(2) הרבנים שאין מתערבין כלל בכל משא ומתן של מערכת החלב אבל בביתם אוכלים בשר בהמה, והרבה אנשים חוקרים על זה ודנים מעשה רב מהם להקל באכילת בשר עם חלב, ורב זה אע"ג שלא הורה בפיו אבל אבן מקירו זועק למרחקים בבית הלזה אוכלין בשר ואין חוששים לרינון עאכו"כ שמותר להמון העם לאכול, וכל חטאת בית ישראל הנכשלין על ידי זה על חשבונו נזקפין. ועליו לקבל עונשן. דאחז"ל אדם חשוב שאני, דממנו יראו וכן יעשו.

(3) רבנים שנזהרים בביתם שלא להכניס בשר בהמה מפאת חומר אכילת חלב ואביזרייהו דילי' אבל אינן נזהרין במוסד שלהם ומניחין שם בשר הבהמה ורבים מורין לעצמם היתר על סמך זה.

(4) רבנים שנזהרים במאד לעצמן וביתן ומוסדותיהן אבל עדיין אין מוחין בפומבי על המכשול הנורא ואילו היו מוחין היה קולם נשמע להרבה הרבה נפשות במדינתם ובשאר מדינות והיו מצילים מאות נפשות מישראל לכל הפחות מרדת שחת.

הבית דין: ודע כי עונשך מר מאוד כי הנך כעת בכלל ארור ואי אפשר לך לישוב בגן עדן במחיצת שאר צדיקים דאין ארור מדבק בברוך.

הבית דין: הלא לא עברתי שום עבירה שנאמר עליה בתורה ארור.

הבית דין: מדרש מפורש הוא "למד אדם ולימד ושמר ועשה והי' סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור" (ויקרא רבה כ"ה).

הבית דין: אבל אהה הלא לא הי' בידי למחות והלא לפני ב"ד של מעלה גלוי וידוע ההלוך ילך בעולם הזה ומה שמאיימים הרבנים בכל מיני פחדים.

הבית דין: אין זה טענת פטור כלל דמבואר במדרש (תנחומא תזריע ט') "ולפיכך הי'ל למחות ולהתבזות על קדושת שמך ולסבול הכאות מישראל" דו"ק בלישני' לסבול הראות מישראל.

הבית דין: ובזה עדיין לא נגמר הכל עתיד אתה ליענש על בית המקדש שהחרבת.

הבית דין: מה זאת? והלא לא הי' כלל בית המקדש בימי?

הבית דין: התוכל לפרש לן כוונת מאחז"ל כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו.

הבית דין: על כרחך הכוונה דאילו לא היה בימיו אותן החטאים שבשבילן נחרב בית המקדש ודאי הי' נבנה מחדש, ומדלא נבנה שמע מינה עדיין השטן מרקד ואילו הי' בית המקדש קיים אז הי' נחרב.

הבית דין: יפה דברת ומה"ט צריך אתה ליענש כאילו החרבת בית המקדש דאמרו חז"ל (שבת קי"ט:) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה.

הבית דין: פלא נפלא מעולם חשבתי כי רב אשר יושב באהלה של תורה וכל העם עונין אחריו מקודש ואהוב וחביב על הבריות הוא היותר גדול וצדיק, והרב אשר קולו ניתן בתוכחה לעם ד' ומרננין עליו ומלעיזין עליו ומקללין לו ש"מ שאין זה דרך האמיתי דודאי אילו הי' דרך האמת כן ודאי היו נותנין חינו בעיני הבריות - מן השמים.

הבית דין: היאך שכחת גמרא מפורשת המראין בהיפוך ממה שאמרת איתא (כתובות קה:) האי צורבא מדרבנן דמרחמין לי' בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא. וידענו היטב גודל הנגיעה שהיו לך ולרבנים כמותך להיות אהוב וחביב בעיני הבריות ולפיכך חדלת מלהוכיח ודבר זה נקרא עובד עבודה זרה בטהרה כי שמת כבודך למעלה מכבוד שמים וכחס על כבודך שתקת בראותך העם נכשלין רח"ל באיסורים היותר חמורים.

הבית דין: אבל למה אחריות אחרים עלי יותר מסתם בן אדם שאינו נענש כל כך בשביל אחרים? הכי בשביל שישבתי כל היום ועסקתי בגירסא ולימדתי עם אחרים יהא עונשי חמור מסתם הדיוטות.

הבית דין: כך אחז"ל (תנחומא בלק י"ט) קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. וכן אמרו (תנחומא משפטים) אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים. ועוד אמרו (מדרש איכה – על הכתוב ויצא מבת ציון) היו

גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם
הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן.

הבית דין: ולמה הצדיקים המוחין כל כך נרדפין הן?

הבית דין: עיין בבכור שור (שבת קמ"ה) שכתוב כי הטמאין יש להם
דריסה מה שאין כן הטהורים שהן נדרסים מן הטמאים וגם מדת
הצדיקים להיות מן הנעלבין ואינן עולבין.

הבית דין: ולו יצויר אילו לא הי' בידי לברר עם מי הצדק בענין החלב
עם המכשירים או עם המערערים הצועקים כל היום וכי אסור לי
לאכול הבשר?

הבית דין: אסור לך באיסור גמור!

הבית דין: למה?

הבית דין:

ראשית - אם הצועק צועק חלב דאורייתא סוף כל סוף ספיקא
דאורייתא הוא ולחומרא.

שנית - הלא ידעת שמבואר בספרי (וברש"י פ' תצא) דגדול המאבד
הנשמה מהמאבד הגוף (גדול המחטיא יותר מההורג) ואם יראת
לצאת ברחובות בלילה פן יפגעך גזלן או רוצח, וגם עשית כמה
בריחים ומנעולים (שלעסער) ועוד סגולות שלא יוכלו הגנבים לבא
לביתך אף על גב שגם זה ספק אם יבואו מכל מקום עשית כל
הפעולות שבידך לעשות להשמר מהגנבים שודדי לילה שבאין עבור
ממון בלבד, אם כן חייבת לעשות על כל פנים כל כך שמירות לנשמה
שלך להשמר מהקליפות וסטרא אחרא המייעצין לך להתפטרם
ממאכלות אסורות ולהרוג נשמתך ונשמת זרעך לעד ולעולמי עולמים,
איזה שמירה עשית שלא יבואו שודדי נשמות לגזול נשמתך מעולם
הבא ואם על עולם הזה של שבעים שנה דאגת כל כך הרבה למה לא
דאגת על איבור נשמתך לאלפי אלפים ורבבות רבבות שנים עד אין
קץ וחקר.

(הבית דין ממשיך)

ואמור נא לנו כשבא פלוני ללות מעות ממך כמה פעולות עשית להיות

בטוח שיחזיר לך ההלואה, ואם הי' אחד אומר לך שכמדומה לו כי פלוני הלואה אינו משלם הלואתו בנקל היית מונע את עצמך מלהלוות לו אפילו מצד הספק בלבד, ואם כך נפחדת על איבוד הבל הבלים הנאבד מהר למה לא דאגת על איבוד נשמתך?

ואם למשל ראובן הי' מכה את בנך מכות רצח בשוק עד שפיכות דמים ונתגלה אחר כך כי בטעות עשה כן שסבר שאתה גנבת ממונו ואחר כך נתברר לו שאינו כן, האם לא היית נוקם ונוטר בו כנחש ושומר שנאה בלבך. והיאך נוותר אנחנו על מה שאכלת חלב והרגת נשמתך אף על גב שהי' בטעות. וקרוב לפשיעה כיון שהזהירו בפרהסיא שישמרו מאכילת הבשר כי ארס החלב טמון בקרבו.

(הבית דין ממשיך)

עוד שאלה נשאל אותך, הכבר שכחת כשנתרעשה הארץ כשנמצא איזה מכשול באיזה מאכל או משקה והמכשילים תירצו עצמם שטעות נעשה ולא רצית לקבל שום תירוץ כי טעות כזה אסור להתרחש. ואיך מותר לך לטעות ולפטם נשמתך בחלב שהוא שורש הטומאה והסטרא אחרא?

ולמה שכחת ממעשה שאירע כשנתגלה לרבים שצריכין להשמר מלאכול תרופה פלונית כי הרוצחים שמו סם בקרבו ומנעו הרבים מלאכלו אף על גב שהי' רק ספק בכל קופסא חדשה אולי אין בזה סם כי לא נתברר הדבר רק מאיזה צלוחית שמצאו סם בקרבו (טיילענח אל בלע"ז - המו"ל) ואין זה ראי' כלל על הכל, אף על פי כן כל זמן שלא נתברר בבירור גמור ובהחלט כי כבר נתבטל הדבר ועשו שמירה על זה לא אכלת, ולמה אכלת בשר? כשרב אחד צועק חלב בקרבו! סם בקרבו! כל עוד שאין לך בירור שאין עוד סם בקרבו?

(ועוד ממשיך הבית דין)

אם תרצה לידע עד כמה מענישין בבית דין שלמעלה עיין בשם הגדולים להגאון הקדוש החיד"א זצ"ל (ערך מו"ה דוד גרשון ז"ל) שהביא שצדיק זה ראה בחלומו שמענישין אותו על אכילת חלב ושאל היאך אכל חלב וענו לו לפי שהי' מדליק הפי"א משלהבת של נר חלב, והוסיף החיד"א על זה ובעגמת נפש מסמר שערות בשרו כי בדבר שהי' לו להרב הלזה היתר גמור היו מענישין אותו כאוכל חלב ומסיק ולכן התלמיד חכם צריכין ליזהר ביותר ולפרוש מספק איסור משום שהמון העם לומדין מהם ומקילין יותר. עכ"ד החיד"א.

(וממשיך הבית דין)

ואם תחשוב שדי להרב להחמיר לעצמו, ולהרשות לביתו לעשות מה שרוצין טעות גדול טעית פוק חזי מה שכתוב עוד החיד"א שם "ולא סגי בתלמיד חכם עצמן אלא אף אם ההמון רואים אחד הבן ואחד הבת של תלמיד חכם שעושה כמו שעושים ההמון מתחזקין הן יותר ומקילין באיסורין ואשמם בראשיהם, עד כאן דבריו.

הבית דין: אבל אהה אם לא נפל בדעתי לדמות מאכלי איסור כמאכלי סם המות כמו שדימוהו חכמי המוסר במסילת ישרים וראשית חכמה בשביל זה יהי' עונשי כל כך גדול וכי מה ענין זה לשגגת תלמוד שהביא החיד"א שם והיכן מצינו בפוסקים דבעינן לדמותן אהדדי?

הבית דין: טענתך אינה טענה כלל כי יותר ויותר מעשרה פעמים במשך שנות חייך נפגשת עם דברי תשובת הר"ן ששם מפורש הדמיון להדיא ומובא בשו"ת הריב"ש סימן ש"ץ ומשם לבית יוסף הלכות מגילה סימן חר"ץ וזה לשונו הקדוש והטהור:

אם האדם יצטרך לילך על גשר אשר כולם יאמרו שהוא גשר חזק ורק שר חכם אחד יאמר שהוא גשר רעוע וסכנה הוא להלוך על גשר זו הלא בודאי לא ילך שום איש על גשר זו, ואם כן אם על עניני הגוף יחזור להחמיר כל כך קל וחומר בן בנו של קל וחומר שיש להחמיר בעניני הנפש לעשות המצוה על צד הכשרות והיותר טוב בבירור גמור עכ"ל הר"ן שבר"ב"ש, ואם תלמיד חכם ורב בישראל אינו חש לדברי הר"ן שראית וידעת ממנו אם כן איפוא התקוה להמוני העם שלא יכשלו בחמורות שבחמורות?

(הבית דין ממשיך)

מרא דאברהם היכן נאבד שכלך ועד היכן נסגרת בשלשלאות של השטן וירדת שאול תחתי' לומר שטות כזה, וכי שכחת מקרא מפורש כי כל אוכל חלב ונכרתה, והיאך נאבדה האמונה ממך הכי אין זה סם המות ממש, ואם כשהרופא הפרטי שלך הי' מזהירך ממאכל פלוני שהוא סם לגופך ידעת לברוח ממנו כבורח מן הארי, וכשהתורה הקדושה מזהיר אותך כי האוכל חלב בכרת, הגוף נכרת והנשמה נכרתת מחיי עולם הבא אין זה חשוב בעיניך אפילו כדברי רופא פשוט, שומו שמים על זאת! ולזאת יקרא רב בישראל תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים אבל גדול עשו לך, חבל חבל עד היכן נחלשה האמונה בתורה הקדושה אשר בשביל קוצו של יו"ד ממך

נהרגו ונשחטו אלפי אלפים מישראל ועכשיו בעונותינו הרבים עוקרים בשט נפש מקראות שלימות מן התורה בלי פחד ומורא ובלי נקיפת הלב. אם המכונה רב בישראל מאמין וחושש לרופא בשר ודם מחלל שבת ואוכל טריפות כשמזהירו על סם אפילו בספק, ולדברי התורה אינו חש אין חילול התורה גדול מזה, והוא חורבן התורה במלוא המובן!!!

הבית דין: עדיין לא נתברר אצלי האם זה כלל בכל עניני התורה כשרב אחד מערער על איזה דבר צריכין לחוש לדבריו.

הבית דין: מגן אברהם מפורש הוא בסימן ת"ל אחר שהביא ד' מהרש"ל שנהג חומרא באיזה דבר וכתב דעל כרחך לחומרא בעלמא נקטי' ועם כל זה סיים המגן אברהם די' להחמיר הואיל ויצא מפי אותו הצדיק. וזה אפילו בחומרא כל שכן כשהצדיק עומד וצווח סם המוות בסיר סורו ממנו ואל תטמטמו ותפטמו בחלב לאבד גופיכם ונשמתיכם לעד ולנצח נצחים!!!

הבית דין: ידעתי מעוד כמה רבנים שהמה יראי השם מאוד הכי יעלה על הדעת שבשביל אי מחאה וכדומה יחשבו כמאכילי חלב?

הבית דין: כבר השבתי על ככה ועיין עוד בשו"ת בית הלל (סימן מ"ז) להקדוש ר"ה מקאלאמייע שכתב בעונותינו הרבים עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בענינים אחרים. אוי לאותה בושא עד כמה האמת נעדרת, עכ"ל.

הבית דין: האם זה אמת מה ששמעתי מכמה רבנים יראי ד' אשר חולי הידוע רח"ל (קענסער) שבא על פי רוב על הבני מעיים הוא בשביל חטא מאכלות אסורות?

הבית דין: דברים בצדק נאמרים כי כן מפורש באזהרות להגה"ק מהרצ"א מדינוב (בעל בני יששכר) וז"ל: פקחו נא וראו זה כמה שנים בעונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו חלאים רעים ונאמנים חולי מעיים השם יתברך ישמור שארית ישראל ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם עכ"ל.

הרב: ומה הי' לי לעשות בחיים חיותי אילו הייתי רוצה להנצל מכל זה

הבית דין: לברר הדבר כפי האפשר ולחוות דעתכם כמו בכל חלקי תורה וגם לפני הבירור לגלות דעתכם לכל הסרים למשמעתכם

שצריכין להשמר מליגע בו כי גם ספק חלב חמור מאד וספק איבוד הנפש הוא. וכל אחד טרם ישים הבשר לתוך פיו ידמה בנפשו כי לפניו עומד רב זקן אחד ומתחנן ממנו שימנע מלאכלו כי ארס מר של נחש הממית בתוך הבשר אשר הנפש וגם בשר יכלה. (כמו שכן הוא האמת אשר רב זקן אחד אומר כן - ומבואר במסילת ישרים שצריך לשער מאכלות אסורות כארס הממית ממש).

הרב: אבל למה דנתם אותי כאוכל חלב במזיד הלא לא בזדון הלב עשיתי זאת רק מחסרון ידיעה מחובת מחאה וחומר תוצאותיה?

הבית דין: שכחת משנה מפורשת שגגת תלמוד עולה זדון וכל חובת מחאה מפורשים במדרשי חז"ל וגם בש"ס ואין שום טענה מועלת נגד זה.

הרב: אבל למה אין שאר מצותי מגינין עלי בפרט הצדקות וחסד שעשיתי עם כל.

הבית דין: שכחת גמרא אין מצוה מכבה עבירה וכל בר בי רב יודע אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, אפילו שוחד דמצוה (עיין שם) ובמחילה מהרב שכחת גם הלכה מפורשת בשלחן ערוך שהיית רגיל ללמוד ברבים באור החיים (סימן תרכ"א מ"א ס"ק ו') דצדקה שנותנין עבור המתים אינה מועלת אלא לאותם שבחייהם נתנו צדקה דאומרים אילו הי' חי עכשיו הי' נותן גם כן צדקה וזהו לו זכות אבל בלאו הכי לא. ומביאו המגן אברהם בשם הרוקח וספר חסידים שכל דבריהם מפי אליהו קבלה, כידוע.

וגם כאן המשניות מועלת כאילו היית לומד עכשיו בחיים, והלא תתמוד תורה לא יגין עבור המכשול שהכשלת הרבים באכילת חלב.

הרב: אולי יש עצה אחרת תמורת עונש המר והנמהר המוכן?

הבית דין: עצה יחידה להתגלגל עוד הפעם ולהיות בנסיון גדול מאד כזה שהיית כבר ועוד יותר ואם תוכל לעמוד בו אז יהיה הכל מסודר.

הרב: אינני רוצה לנסות ידענא היטב גודל הנסיון מחמת נגיעה שלא ילכו המתפללים מהבית המדרש ושלא יגרע כבודי וכדומה ומפחד אני שלא אוכל לקום בהן.

הבית דין: שכחת גמרא מפורשת אין מצוה מכבה עבירה.

מכל זה ישפוט כל רב ומורה וראש ישיבה לעשות חובתו כל זמן שיש לקל ידו לעשות טרם יבא השמש ויחשיך ואז יתקיים בו ושכבת וערבה שנתך ובא לציון לציון גואל במהרה בימינו אמן.

שמע ישראל! הצילו!

זוהר חלק ג' פרשת כי תצא, רעיא מהימנא, דף רפ"ב עמוד א'

הערב רב והבשר הטריפה על פי הזוהר
הקדוש

ערב רב מעורבים בישראל, ואוחז בעצם ובשר
שהם בני עשו וישמעאל, עצם מת ובשר טמא,
בשר בשדה טרפה שעליה נאמר לכלב
תשליכון אותו

גבירתה גן, שפחה אשפה מטונפת מצד הערב
רב, אשפה מעורבת בגן לגדל זרעים מצד של
עץ הדעת טוב ורע, מצד העבודה זרה נקראת
שבתאי לילית אשפה מטונפת, מפני שצואה
מעורבת מכל מיני טינוף ושרץ, שזורקים בה
כלבים מתים וחמורים מתים, בני עשו
וישמעאל קבורים בה, והיא קבר של עבודה
זרה ערל וטמא שמקרבים בה ערלים שהם
כלבים מתים, שקץ וריח רע מטונף מוסרח,
משפחה רעה היא דיבוק, שאוחז בערב רב

מעורבים בישראל, ואוחז בעצם ובשר שהם
בני עשו וישמעאל, עצם מת ובשר טמא, בשר
בשדה טרפה שעליה נאמר לכלב תשליכון
אותו

גבירתה גן שפחה אשפה מטונפת מסטרא דערב רב. אשפה מעורבת בגן לגדלא זרעים מסטרא דעץ הדעת טוב ורע מסטרא דע"ז אתקריאת שבתאי לילית אשפה מטונפת בגין דצואה מעורבת מכל מיני טנוף ושרץ דזרקין בה כלבים מתים וחמורים. מתים בני עשו וישמעאל קבורים בה. עכו"ם דאינון כלבים מתים קבורים בה ואיהי קבר דע"ז דקברין בה ערלים דאינון כלבים מתים שקץ וריח רע מטונף מסורח משפחה בישא איהי סרכא דאחידא בערב רב מעורבים בישראל. ואחידת בעצם ובשר דאינון בניע שו וישמעאל עצם מת ובשר טמא בשר בשדה טרפה דעלה אתמר לכלב תשליכון אותו.

[גבירתה גן, שפחה אשפה מטונפת מצד הערב רב, אשפה מעורבת בגן לגדל זרעים מצד של עץ הדעת טוב ורע, מצד העבודה זרה נקראת שבתאי לילית אשפה מטונפת, מפני שצואה מעורבת מכל מיני טינוף ושרץ, שזורקים בה כלבים מתים וחמורים מתים, בני עשו וישמעאל קבורים בה, והיא קבר של עבודה זרה ערל וטמא שמקרבים בה ערלים שהם כלבים מתים, שקץ וריח רע מטונף מוסרח, משפחה רעה היא דיבוק, שאוחז בערב רב מעורבים בישראל, ואוחז בעצם ובשר שהם בני עשו וישמעאל, עצם מת ובשר טמא, בשר בשדה טרפה שעליה נאמר לכלב תשליכון אותו].

וכמו שיש שנים עשר מזלות מצד הטוב, כך יש שנים עשר
מזלות מצד הרע, זה הוא שכתוב שנים עשר נשיאים
לאומותם שזה לעומת זה עשה האלהים, והרשעים הם אבי
אבות הטומאה, שהם טמא מת ושרץ, שמטמא בן אדם
מאירו ומתוכו ומגבו, ואפילו תוך תוכו של הכהן נטמא בהם,
ומפני זה ועל כל נפשות מת לא יבוא, שרשע קרוי מת,
והמאור הקדוש, לאביו ולאמו לא יטמא

וכגוונא דאית תריסר מזלות מסטרא דטוב הכי אית תריסר מזלות מסטרא דרע הדא הוא דכתיב שנים עשר נשיאים לאומותם דזה לעמת זה עשה האלקים ורשיעיא אינון אבי אבות הטומאה דאינון טמא מת ושרץ דמטמא לב"נ מאוירו ומתוכו ומגבו ואפי' תוך תוכו

דכהנא מסתאב בהון ובגין דא על כל נפשות מת לא יבא דרשע קרוי מת. ובוצינא קדישא לאביו ולאמו לא יטמא.

[וכמו שיש שנים עשר מזלות מצד הטוב, כך יש שנים עשר מזלות מצד הרע, זה הוא שכתוב שנים עשר נשיאים לאומותם שזה לעומת זה עשה האלהים, והרשעים הם אבי אבות הטומאה, שהם טמא מת ושרץ, שמטמא בן אדם מאוירו ומתוכו ומגבו, ואפילו תוך תוכו של הכהן נטמא בהם, ומפני זה ועל כל נפשות מת לא יבוא, שרשע קרוי מת, והמאור הקדוש, לאביו ולאמו לא יטמא].

תיקוני זוהר דף מ"א עמוד ב'

ערב רב שאלו בשר ונתן להם, ומה כתוב הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' וכו', והיה בשר היורד מן השמים, זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו אין דבר טמא יורד מן השמים - וסוד זה הבשר לחכמי לב נמסר, וזה בש"ר בהיפוך שב"ר, ועליו נאמר שבר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קודש, שנאמר בו ומבשרי אחזה אלוק, ואם לא שומרים בזה בש"ר אות ברי"ת, נהפך להם בשב"ר

וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון, ומה כתיב (במדבר י"א) הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף ה' כו', והאי בשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בבשר היורד מן השמים, דא מנא דאכלו ערב רב, ועם כל דא אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים. [וערב רב שאלו בשר ונתן להם, ומה כתוב הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף ה' וכו'. וזה הבשר הרי העמידוהו בעלי המשנה בבשר היורד מן השמים. זה המן שאכלו ערב רב, ועם כל זה אמרו עליו אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים].

ורזא דהאי בשר מאי ניהו, אלא כמה דאת אמר בשגם הוא בשר, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר, והאי בש"ר בהפוכא שב"ר, ועליה אתמר שבר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קדש, דאתמר ביה ומבשרי אחזה אלו"ה, ואם לא נטרין בהאי בש"ר, אות ברי"ת, אתהפך לון בשב"ר

[וסוד זה הבשר מה הוא, אלא כמו שאתה אומר בשגם הוא בשר, וסוד זה לחכמי לב נמסר, וזה בש"ר בהיפוך שב"ר. ועליו נאמר שבר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קודש, שנאמר בו ומבשרי אחזה אלוק. ואם לא שומרים בזה בש"ר אות ברי"ת, נהפך להם בשב"ר].

תיקוני זוהר דף ק"מ עמוד א'

טחו"ל זו לילי"ת אימא של ערב רב, שחוק הכסיל, מי כסיל, זה אל אחר סמא"ל, וערב רב הם בניה, שהם מעורבים בישראל רשעים גמורים, ועליהם נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עליהם נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע זה כסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבלע צדיק ממנו, זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם מפני שאין הם צדיקים גמורים כמו שנאמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע

אמר רבי שמעון ברי, ועוד ברזא דקרבנין, לבא איהו מזבח דביה דם דקרבנין, ועל דא אתמר וזבחת עליו, אם זכו אריה הוה נחית למיכל קרבנא, ואי לא כלבא נחית, ובאן אתר בכבד, דתמן מרה גיהנם, דאיהי עלוקה דאית לה תרי בנות הב, כמה דאת אמר לעלוקה וכו', וכלבא בהון צווח הב, ומרה איהי גיהנם, חרבא דמלאך המות דאית לה תרי פיות כגוונא דגיהנם, דאתמר בה לעלוקה שתי בנות הב, כגוונא דא אתמר בחרבא ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

[אמר רבי שמעון, בני, ועוד בסוד הקרבנות, הלב הוא מזבח שבו דם הקרבנות, ועל כן נאמר וזבחת עליו, אם זכו, אריה היה יורד לאכול הקרבן, ואם לא, כלב יורד, ובאיזה מקום, בכבד, ששם מרה גיהנם, שהיא עלוקה שיש לה שתי בנות הב, ומרה היא גיהנם, חרב של מלאך המות שיש לה שתי פיות, כמו הגיהנם שנאמר בה לעלוקה שתי בנות הב, כמו כן נאמר בחרב ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות].

וכבד איהו סמא"ל, מרה סם המות דיליה, כד שלטא מרה על ערקין דילה ומתגברא בחובין, אתמר בפרקין דכבד ומרה, ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, בההוא זמנא אינון ערקין דלבא בדוחקא ומתטמרין בלבא, כגוונא דנח ואתתיה ובנוי וחיוון ובעירין ועופין דמתטמרין בתיבה, ולבא איהו בדוחקא בהון, דאם מרה מטא ללבא מיד ימות בר נש, ומרה לא מתגברא על ישראל דאינון לבא אלא בחובין, אי חזרין בתיובתא דאיהי נשמת חיים שכינתא עלאה, הא אסוותא תהא ללבא ולערקין דילה, ואתמר בהון וימתקו המים ואתסין ערקין (גופא) ואברים דיליה.

[וכבד הוא סמא"ל, מרה סם המות שלו, כאשר שולטת מרה על עורקים שלה ומתגברת בחטאים, נאמר בפרקים של כבד ומרה ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, באותו זמן הם עורקי הלב בדוחק, ונחבאים בלב, כמו נח ואשתו ובניו וחיות ובהמות ועופות שנחבאו בתיבה, והלב הוא בדוחק בהם, שאם מרה מגיעה ללב מיד ימות בן אדם, ומרה לא מתגברת על ישראל שהם הלב אלא בחטאים, אם חוזרים בתשובה שהיא נשמת חיים שכינה עליונה, הרי רפואה

תהיה ללב ולעורקים שלו, ונאמר בהם וימתקו המים, ונרפאים עורקים (הגוף) ואיברים שלו].

טחול דא לילי"ת אימא דערב רב, שחוק הכסיל, מאן כסיל דא אל אחר סמא"ל, וערב רב אינון בנהא, דאינון מעורבין בישראל רשעים גמורים, ועלייהו אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עלייהו אתמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע דא כסיל, ערב רב בגלותא אינון רשע, בבלע צדיק ממנו דא ישראל, ומאן גרים דבלע לון, בגין דלאו אינון צדיקים גמורים, כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע.

[טחו"ל זו לילי"ת אימא של ערב רב, שחוק הכסיל, מי כסיל, זה אל אחר סמא"ל, וערב רב הם בניה, שהם מעורבים בישראל רשעים גמורים, ועליהם נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, עליהם נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, רשע זה כסיל, ערב רב בגלות הם רשע, בבלע צדיק ממנו, זה ישראל, ומי גורם שבולע אותם מפני שאין הם צדיקים גמורים כמו שנאמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע].

וטחול הוא לילי"ת, מארת ה' בבית רשע, והיא אסכרה לתינוקות שהם הרשעים, צוחקת בהם בעשירות בזה העולם, ואחר כך הורגת בהם, ומדוע נקראו תינוקות, מפני שאין בהם דעת להנצל ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר טוב לפני האלוקים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה

וטחול איהי לילי"ת, מארת ה' בבית רשע, ואיהי אסכרה לרביי דאינון חייביא, חייכת בהון בעותרא בהאי עלמא, ולבתר קטילת בהון, ואמאי אתקריאו רביי, בגין דלית בהון דעת לאשתזבא מניה, אבל לב מבין אשתזב מניה, דתמן צדיק, ורזא דמלה טוב לפני האלקי"ם ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

[וטחול הוא לילי"ת, מארת ה' בבית רשע, והיא אסכרה לתינוקות שהם הרשעים, צוחקת בהם בעשירות בזה העולם, ואחר כך הורגת בהם, ומדוע נקראו תינוקות, מפני שאין בהם דעת להנצל ממנה, ששם צדיק, וסוד הדבר טוב לפני האלוקים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה].

כליות אינון יועצות, אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי נר ה' נשמת אדם, ואתעבידו נביאים, ואינון יועצים לטב, ואית בהון עצה ותושיה. [כליות הן יועצות, אם זכו, נכנסת בהן נבואה שהיא נר ה' נשמת אדם ונעשים נביאים, והם יועצים לטוב, ויש בהם עצה ותושיה].
כנפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר בהון ונחה עליו

רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה', ועלייהו אתמר והיו הכרובים פורשי כנפים, הכרובים כגון צורת אדם, פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם, ואינון שית גדפין, תרין לכל חיה, מסטרא דשכינתא גדפין דחיוון מרובעים, שית גדפין לקבל שש מעלות לכסא, ארבע גדפין לקבל כורסאי מרובע, פורשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפרת דלבא קדש קדשין, ודא לבא.

[כנפי ריאה, אם זכו שורה בהם רוח הקודש, ונאמר בהם ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה', ועליהם נאמר והיו הכרובים פורשי כנפים, הכרובים, כגון צורת אדם, פורשי כנפים, כנגד שלש חיות שפורשות כנפים כנגד האדם, והן שש כנפים שתים לכל חיה, מצד השכינה כנפי החיות מרובעות, שש כנפים כנגד שש מעלות לכסא, ארבע כנפים כנגד כסא מרובע, פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת, זו כפרת הלב קודש קדשים, וזה הלב].

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל, כהן איהו נשמה, אם זכה נר ה' נר הוה נהיר ביה מלבא כשמש זורחת, ורוחא דקודשא הוה נפיק מבין גדפוי דכרובין דאינון כנפי ריאה, והוה ממליל עמיה, ואם לאו נורא, ודא נפש הוה דליק, ונפיק אשא מלבא ואוקיד ליה. קרקבנא וקיבה כד נאים אתקרי קיבה ישן.

[נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל, כהן הוא נשמה, אם זכה נר ה', נר היה מאיר בו מהלב כשמש זורחת ורוח הקודש היה יוצא מבין כנפי הכרובים שהם כנפי ריאה, והיה מדבר עמו, ואם לא, אש, וזו נפש היתה דולקת, ויוצאת אש ה' ושורפת אותו, קורקבן וקיבה, כאשר ישן נקראת קיבה ישנה].

ואית שינה לטב ואית שינה לביש, לטב כגון חלום דאיהי סלם (נ"א כגון חלום) דחזא יעקב, וביה דביק קנה, ושית עיזקין דקנה איהו שית דרגין דנבואה, וסלקין לשתין נשמי, דהוה נאים בהון דוד, דהכי אוקמוה, דוד הוה מתנמנם כסוס, וסוס לא נאים אלא שתין נשמי, ואית שינה לביש חלמא בישא, דאתמר ביה לגבי אברהם ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והא אוקמוה בארבע גליות, ובגין דחלום ייתי בתרין דרגין, אוקמוה קדמאין, כמה דאי אפשר לבר בלא תבן כך אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים, בגין דייתי חלמא כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע, אבל סטרא דאילנא דחיי לא אתיא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה (דקב"ה) דאיהי שכינתא דיליה, ולית תמן קיבה רע דאיהו שד.

[ויש שינה לטוב ויש שינה לרע, לטוב, כגון חלום שהוא סולם (נ"א כגון חלום) שראה יעקב, ובו דבק קנה, ושש טבעות הקנה הוא שש דרגות הנבואה, ועולים לששים נשימות, שהיה מתנמנם בהם דוד, שכך העמידוהו דוד היה מתנמנם כסוס, וסוס לא מתנמנם אלא ששים נשימות, ויש שינה לרע, חלום רע, שנאמר בו לגבי אברהם ותרדימה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו, והרי העמידוהו בארבע גליות, ומפני שחלום יבוא בשתי דרגות, העמידוהו קדמונים כמו שאי אפשר לתבואה בלא תבן כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים, מפני שיבוא כלום כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, מפני שחלום הוא מצד האילן של טוב ורע, אבל מצד עץ החיים לא בא (עליו אלא של קיבה) אלא על ידי קיבה (הקדוש ברוך הוא) שהיא השכינה שלו, ואין שם קיבה רעה שהוא שד].

קרקבן טוחן, אי בר נש זכאה איהו טוחנת מן לצדיקים, דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה, ואי לא אזלין בפקודין טבין, מתפרנסין בלחם הקלוקל מזונא (הקלוקל) קלא בקלון. וושט שטו העם ולקטו, שטין (שטיין) לקטין בשטותא, וטחנו בריחים בדוחקא, אלין אינון טוחנות בפומא, או דכו במדוכה דא חיר, ובשלו בפרור דא אצטומכא. [קורקבן טוחן, אם בן אדם זכאי הוא טוחן מן לצדיקים, שהם איברים קדושים במצוות עשה, ואם לא הולכים במצוות טובות, מתפרנסים בלחם הקלוקל מזון (הקלוקל) קל בקלון, ושט, שטו העם ולקטו, שטים (נ"א שוטים) לוקטים בשטות, וטחנו בריחים, בדוחק, אלו הן טוחנות בפה, או דכו במדוכה, זה חיר, ובשלו בפרור זו קיבה].

«לדף הבא

[GO TO NEXT
PAGE](#)

»לדף הקודם

[GO TO PRIOR
PAGE](#)

Published with the help of Jason Robert Kovan